

STRIDEN

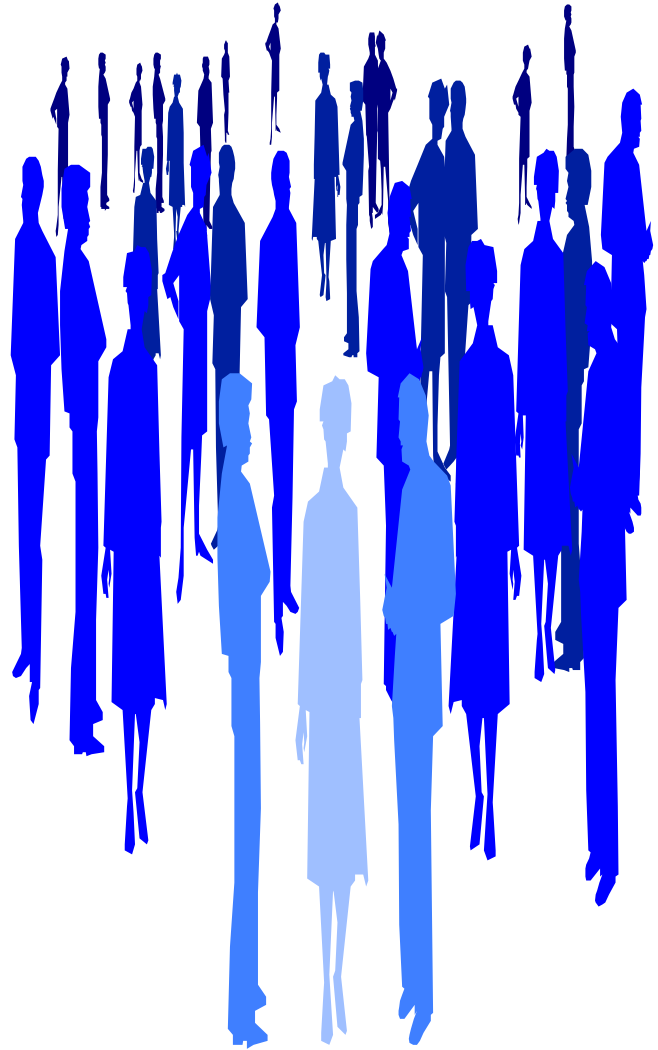
"Strid for den tro som engang er overgitt til de hellige." Judas 3.

TROENDES FORSAMLING VERDAL.

Striden nr. 12.

DE SYV TORDENRØSTER DEL 1.

Åp 10:1-3 Og jeg så en annen mektig engel stige ned fra himmelen. Han var kledd i en sky, og regnbuen var over hans hode. Hans ansikt var som solen, og hans føtter som ildsøyler. I hånden hadde han en liten, åpnet bok. Han satte den høyre foten på havet og den venstre på jorden. Og han ropte med veldig røst, som når en løve brøler. Da han hadde ropt ut, talte de sju tordner med sine røster.

Striden

Striden

“Striden,” er en oversettelse av av den amerikanske evangeliske tidsskriftet, “The Contender”. Det er utgitt av menigheten, “Faith Assembly Church”, 1715 Old Potters Lane, Jeffersonville, 47129. Indiana. USA. Bladet inneholder taler av menighetens pastor og grunnlegger, Raymond M. Jackson. Originalutgaven på Engelsk kan fås ved henvendelse til vår redaksjon, eller til bladets hjemmeadresse i USA. Der kan de også bli abonnent på tidsskriftet. “The Contender” kommer ut 8 ganger i året. Her i Norge vil vi oversette de mest aktuelle emner, som kan være til åndelig oppbyggelse og hjelp, i en ellers så forvirrende tid, hvor Guds ord blir tilsidesatt til fordel for menneskelagde tanker og lære.

“Striden”, sendes fritt til alle som ønsker det, uten omkostninger for deg, så langt som vi har mulighet til det. Hver utgave vil bli utsendt, straks en ny oversettelse foreligger. Vi har ingen begrensninger for antall utgivelser i året. De oversettelser som foreligger er ikke utgitt i kronologisk eller numerisk rekkefølge til det Amerikanske tidsskriftet.

Taler på kassett av Raymond M. Jackson foreligger også på Engelsk med Norsk tolk, eller bare på Engelsk. Møter på Norsk av Rolf Strømmen er også tilgjengelig. Disse kassetter er ikke gratis, men kan bestilles til en meget rimelig pris. Møtene er innspilt på C - 90. kassetter. Kassettlister er tilgjengelige som egen folder, ved å kontakte redaksjonen.

Ansvarlig utgiver og oversetter av “Striden”, er Rolf Strømmen. Alle henvendelser om “Striden”, gjøres til bladets adresse. Alle seriøse henvendelser vil bli besvart. Bladets adresse er.:

*Den troendes forsamling, Verdal.
Rolf Strømmen
Lerkeveien 10.
7650. Verdal.*

*Tlf.: 740 71190.
Fax.: 740 72190.
Mob.: 980 49302.*

Møtelokalets adresse er.:
Verdal

Feskarveien 1.

DE SYV TORDNER

Tordner, lyn og røster, Del. 1.

INTRODUKSJON: Kjære lesere, vær så snill og ikke ta dette budskapet, bare som en annen versjon av de syv tordner, som så mange mennesker egentlig bare driver diskusjoner om. Det er ikke slik. Dersom du vil bære over med meg, så har jeg til hensikt, med Guds hjelp, å vise dere at det er skriftsmessig umulig, at de syv tordner allerede har talt med sine røster, og da for ca 19. År siden. (Dette skrives i 1982). Disse røstene har heller ikke lydd enda. Dersom du vil lese denne artikkelen med et åpent sinn, så vil du ikke behøve å ha mere problemer med disse tordnene mere. Vær nå oppmerksom på hva vi her sier, og da vil du kunne være i en bedre posisjon til å høre dem når de virkelig begynner å tale med sine røster. Ett ord til de vise skulle være nok.

Venner, vi skal nå gå inn i ett budskap, som vil kreve mere av oss enn bare å være en vanlig søndags leser av Guds ord, dersom vi skal kunne

forstå hva det hele dreier seg om. Vi må ha den Hellige Ånd i våre hjerter, og en hunger i vår sjel etter å vite hva denne tids aktuelle gamle boken egentlig taler om.

Vi er alle sammen bare naturlige, jordiske skapninger, og er alle i behov av frelse. Og denne frelse kan bare bli en realitet gjennom Guds nåde. Jeg kan ikke frelse noen, og du kan heller ikke frelse meg, men det er en frelse som er gjort mulig for oss. Formularet for denne frelse er å finne mellom permene i Guds eget inspirerte Hellige ord, Bibelen. Som hedninger så fikk vi aldri den muligheten å få kjenne Jesus Kristus etter kjødet, slik som de fleste jødene gjorde, men vi er blitt introdusert for Ham ved Ånden, gjennom åpenbaringen av Hans underfulle ord. Han er enten i live i vår tro, eller så kjenner vi Ham bare som en historisk person, gjennom det som våre tanker kan klare å gripe. Dersom du faller inn under denne siste kategori, så vil nok ikke dette budskapet interessere deg noe særlig. Men dersom du kjenner Jesus Kristus gjennom åpenbaringen av Hans Ånd, og at hans nærvær og snare gjenkomst oppløfter ditt hjerte, da vil du også ønske å vite hva du har i vente de nærmeste dagene, som ligger foran oss. Dersom vi kjenner Ham på denne måten, så kan han også tale til oss gjennom sitt ord, og dette ordet vil bli like så velsignet for oss, som Hans lydelige røst var det for Hans disipler som vandret med Ham.

Vi er nå inne i et emne som har forårsaket mye forvirrelse i de rekker som har blitt vekket av det budskap som William Marrion Branham, Guds profet til denne menighetstid, brakte. Det emne jeg refererer til, er DE SYV TORDNER, som er omtalt i Joh. Åpenbaring kap. 10, vers 3 – 4. Vi har mennesker i vår tid, som reiser rundt over hele verden, og forkynner sine egne versjoner om hva de syv tordner er. Og hver eneste en av dem, har satt vognen foran hesten. De sier alle, at de syv tordner allerede har lydd, men jeg er her for å fortelle deg at de absolutt ikke har lydd enda. Ved å si dette, forstår jeg at jeg er nødt til å tåle en mengde kritikk, mens på tross av det, så bringer jeg fortsatt denne artikkel til dere. Jeg føler at jeg skylder alle disse som er blitt forvirret av all vrang forkynnelse på dette området en skikkelig forklaring i skriften, slik at de kan finne frem til sannheten som ligger i skriften som disse tordenpredikantene bruker. Og dette gjør jeg uansett den kritikk og forfølgelse som jeg vet jeg utsetter meg for på dette området.

FULLFØR DITT KALL.

En mann stilte meg dette spørsmålet en gang, ”Bro. Jackson: Hvordan tar du all den kritikken som kastes over deg?” Og han fortsatte videre med å si, ”Jeg vet at du er et samtaleemne i dette distriktet. ” Jeg fortalte ham at jeg var på mange måter lik en hest, med masse kvister og torner i halen, en blir så vant til den slags at en til slutt tror at det er en del av den vanlige hverdag. Med andre ord, du er nødt til å gjøre det du føler er Guds vilje og plan med ditt liv, og du gjør kun det du er kalt til å gjøre, og dersom det da skulle være kritikk på denne veien, så overlater du det bare i Herrens hender. Du kan ta all kritikk mye bedre, dersom du er fullt overbevist om at, det du gjør, er hva Gud har kalt deg til å gjøre. Det er grunnen til min bønn, at ingen noen gang må følge etter mitt kjød. Dersom du skulle følge meg, så måtte det være på grunn av den sannheten i Guds ord som jeg står for, og ikke bare for det at du liker meg som en person. Jeg fryder meg over et godt fellesskap like så meget som noen annen. Men dersom dette felleskapet ikke er grunnet på det åpenbarte Guds ords sannhet, så vil det utvilsomt bli en stank i Guds nesebor, i stedet for en velbehagelig duft. Kjødelig anerkjennelse blir et bånd som tar hensyn til personligheter, som igjen fører til overfølsomhet og kjødelighet. Men det som blir sammenføyet ved Guds ånd, vil holde sammen gjennom enhver storm. Brødre og søstre, jeg håper du forstår hva jeg her sier til dere. For tiden er allerede passert da vi skulle ryste oss selv, og legge til side alle personlige følelser, og heller søke å vite hva Guds ord virkelig har for oss, i det nådetiden kommer til en avslutning.

Dersom Gud virkelig har lagt noe i mitt hjerte, av det som jeg forklarer for deg her, så vil jeg også be om at han vil åpne ditt forstand, så du vil kunne motta det hele gjennom åpenbaring, for når sannheten blir mottatt gjennom åpenbaring, så blir den en del av den som mottar åpenbaringen. Og den blir så sterk at djevelen og hele helvetes hærer ikke kan få rystet den ut av deg igjen. Stormene kan nok komme, men pris skje Gud, det som du har lukket inn i din sjel, kan ikke bli kastet ut igjen. Raymond Jackson kunne dø i morgen, men den sannhet som han måtte stå for, den kommer til å leve gjennom de evige tider. Halleluja! Denne hedningenes menighetstid er så forsøplet av predikanter, som vil kun forkynne til sitt eget behov, og for kun å skape seg etterfølgere av en eller annen selvisk grunn. Men jeg er ikke her for å få overbrakt mine egne ideer, og få deg omvendt til dem. Jeg vil ikke ha deg som min disippel. Dersom det jeg forkynner ikke gjør deg til en Jesu disippel, så glem det hele, for det er

det eneste motiv som i det hele tatt er verd noe. Og det skulle være en hver predikants motiv i sin kamp mot djevelen.

Vår tekst for dette budskapet er å finne i Joh. Åp. 10: 1-6. Men vi skal ta for oss mange andre skriftsteder også. For vi ønsker å bygge det hele med skriftens ord. Jeg er helt klar hva denne endetidens profet har sagt om dette emnet, og jeg er ganske kjent med de sitater som blir brukt for å bygge opp spesielle ideer. Men de mennesker som bruker disse sitatene, har heller ikke noe mere å fare med, for de kan ikke få sine åpenbaringer til å stemme med Bibelen. Brødre og søstre, hør på meg. Dersom det du hører, ikke harmonerer med skriften på alle områder, så er det ikke noen åpenbaring fra Gud, det du tror på. For du vil ikke kunne finne at Gud går imot sitt eget ord bare for å få noens ideer til å stemme.

EN ÅNDELIG VISJON.

La oss nå gå til Åp. 10:1, og begynne vår skriftlesning. Og må Gud la hvert eneste ord funkle, slik at det kan bli en levende realitet for deres hjerter. Vi kaller denne delen av Guds ord for åpenbaringsboken, men i virkeligheten så er det et brev til Jesu Kristi brud. Det ble skrevet av apostelen Johannes, mens han var på øya Patmos, og den Herre Jesus Kristus instruerte ham til å sende disse brev til de syv menighetene. Disse menighetene hadde allerede eksistert i nesten 40 år. I hver av disse syv menighetene, var der tilstander som satte en type på den fremtidige tilstand som kom til å herske i syv forskjellige menighetstider. Det var syv forskjellige menigheter, og enhver av dem representerte en tilstand som skulle komme til å finnes i hver av de syv tidsaldrene som nådetidens menigheter skulle gå igjennom, ettersom Gud åpenbarte seg for hedningene, for at de skulle bli delaktige i Guds rike. Og for at vi da skal forstå hva Johannes skrev, så må vi også erkjenne at han var bortrykket i Ånden, og fikk se inn i en fremtidig periode, i sin bortrykkelse. Det skjedde i det 4. Kapittel. Han ble altså (VED ÅNDELIG VISJON) ført frem til vår tid. Han så de ting som han skrev om, hende rett der i den tid han selv levde (I VISJONEN), men hold det klart for deg at han egentlig så rett inn i denne nåværende tidsepoke. Han så fremover nesten 1900 år. For ham så var det som om han levde i det tjuende århundre. Han så de ting som vi i dag har som våre daglige nyheter. Han så disse hendelser skje som vi i dag har rett foran oss. Han skrev om dem, og sendte dem i brev til de syv menigheter, og verden har nå ventet i mere enn 1900 år på de hendelser som vi nå skal tale om.

EN ENGEL, KLEDD I EN SKY.

Åp. 10: 1-6, ”Og jeg så en annen veldig engel komme ned fra Himmelen, kledd i en sky: (Denne engel er ikke noen andre enn Jesus Kristus i engels form. Vi kan identifisere Ham ved lyden av Hans røst.) og regnbuen som var rundt tronen, som var beskrevet av Johannes i det 4. Kap. Der forteller han om at han var tatt opp i ånden, og han så en trone i Himmelen. Han så en der, sitte på tronen, som så ut som Jaspis, og Sardersten. Og han så der en regnbue som var som Smaragd. (Det var Jesus Kristus som satt på denne tronen, og den regnbuen som var rundt tronen, var denne herlighetens krone fra den evige ånd, som Elohim hadde kronet Ham med. Han var ikledd den autoritet som alltid har vært i Jehova.) Og hans føtter var som ildstøtter”. Kan du huske den beskrivelse som Peter og Johannes og Jacob gav, da de var med Jesus oppe på forklarelsens berg. Der så de Moses og Elias. Det som Johannes ser her i det 4. Kap. i denne himmelske sene, var det samme som disse disiplene ble tillatt å få en liten forsmak på, da Jesus tok dem opp på berget den dagen.

I Matt. 17:2, ser vi, ”Og han ble forklaret for dem, og hans åsyn skinte som solen, og hans kledning ble hvit som lyset”. Det jeg ønsker at du skal se her i Matt. 17:2, og Åp. 4:2-3, og Åp. 10: 1, er at alle disse beskrivelsene, er forklaringer av den samme Jesus Kristus. Husk dog, i kap.10:1, så blir han bare fremstilt i engels form. Det må ikke bli sett på som hans neste komme til jorden. Legg nå merke til vers 2, for der får vi se hva denne mektige engel skal gjøre. ”Og han hadde i sin hånd en liten bok som var åpnet.” Dette er blitt oversatt til bok, mens det egentlig skulle være kalt bokrull, så når vi taler om dette, så tenk her på en bokrull som er blitt utfoldet. Denne bokrullen som nå er åpnet, er den samme bokrullen som Johannes så i Hans hånd, da han satt der på tronen i Himmelen. Men når han da så den, så var den forseglet med syv segl. Og Johannes gråt fordi han tenkte at det ikke var noen som var verdig til å åpne boken, og seglene på den. Da ville det ikke kunne åpenbares hva som sto skrevet i den. Når Johannes så Jesus holde denne bokrullen den første gangen, så satt han der på nådestolen, og han var i forbønn for alle de som skulle arve frelse. Så lenge som det var ett segl ubrutt så hindret det fortsatt at denne bokrullen kunne bli åpenbart. Jesus kunne ikke forlate nådestolen. Han må forbli på denne nådestolen, inntil den siste sjel har akseptert Guds nåde over sitt liv, og er blitt bedt for. Da kan det siste

seglet bli brutt. Og når det seglet er brutt, kan Jesus forlate nådestolen, og det bilde som vi finner i Joh. Åp, 10: 1-6, kan bli oppfylt i sin hele fylde.

IDENTIFISERE RØSTEN.

Johannes ser altså her denne mektige engelen, med den åpne bokrullen i sin hånd. Han setter sin høyre fot på havet, og den venstre fot på jorden. For meg er dette en type på hans suverene makt. Han er seierherren. Han hersker over havet så vel som over jorden. Han har autoritet til å innta en posisjon over noe. Legg merke til hans rop her, når vi leser vers 3. ”Og Han ropte med en høy røst, som når en løve roper.” Vi vet alle at i henhold til det gamle testamentet, så skulle Messias til den jødiske nasjonen komme ut fra juda stamme, og det var selve løvestammen. Derfor var ropet fra denne mektige engelen som en løvens røst, når den brøler, og det lar oss få vite hvem denne mektige engelen er. Det kan ikke være noen annen enn den Herre Jesus Kristus, for han er løven av juda stamme. Han er den kommende verdens konge, og fyrste i tusenårsriket. Han ropte med høy røst, som identifiserte Ham. ”Og når han hadde ropt, TALTE DE SYV TORDNER MED SINE RØSTER.” Dette er den delen som vi skal ta for oss nå.

Etter at Han var blitt sett med denne lille åpne bokrullen i sin hånd, etter at han hadde forlatt nådestolen, og etter at Han hadde ropt med en høy røst, DA TALTE DE SYV TORDNER MED S-I-N-E R-Ø-S-T-E-R. Johannes hørte røster som sa noe, og han skulle akkurat til å skrive det ned, men så ble han bedt om å forsegle de ting som de syv tordner hadde talt, og ikke skrive om dem. Johannes hørte røster, som han beskrev som tordner, men disse stemmene (røstene) talte noe, som Johannes godt hadde kunne skrevet ned, dersom han hadde fått lov til det. Tenk på det mens vi her går videre. Vi skal gå tilbake til det gamle testamentet i den hensikt å ta for oss uttrykket røster, tordner, trompeter, (basuner) og forskjellige omstendigheter som kan tjene som nøkler, for å åpne opp for den skriftsmessige forståelse som vi ønsker å få frem under dette budskapet. Jeg tror at en riktig forståelse av disse ting, er viktig for endetidens brud. Brødre og søstre, dere vil forstå hva jeg mener med dette om et lite øyeblikk. Dersom det Johannes hørte, var uviktig, så ville Gud rett og slett ha visket det ut av hans minne, slik at når han skrev disse ordene, så ville det ha sluttet slik, og Han ropte med en høy røst, som når en løve roper (brøler),” Men han stanset ikke med det. Og det må være en årsak til at han ikke stanset der. Husk, Johannes ble tillatt å se de ting som

han så, og det setter i seg selv en type på endetidens brud, som også vil komme til å se disse tingene. Bare med den forskjell at hun vil se det hele slik som det hender i den aktuelle tid, i hennes egen nå tid. Disse røstene talte noe, som bare endetidens brudesjeler skal kunne kjenne og forstå. Derfor, hvis Gud hadde tillatt Johannes å skrive disse tingene, så ville de ha vært en del av det skrevne ord som hele den organiserte kirkeverden ville ha lekt med i ca 1900. År.

Dette sier jeg for å vise deg at Johannes ble tillatt å si det slik som han sa det. Syv røster, eller tordner, talte, etter at Engelen som hadde åpnet bokrullen, som var i hans hånd, hadde ropt med en høy røst.

DERES STEMME.

Venner, jeg har bare en åtte års utdanning, men å vite at når ordet ”deres” blir brukt, så har det en betydning. Det taler om en identitet som peker mot personer, osv.: Er ikke det sant? Jeg peker her ut ordet DERES, for dere. Det er ikke bare et figurativt ord. Hele nøkkelen til dette emnet ligger innen disse to ordene i vers 3. Og det er ordet DERES, og RØSTER. Når du får se deres røster, i den rette sammenheng, så har du faktisk formularet og arbeide ut fra. Uttrykket stemmer eller røster, er heller ikke noe figurativt ord. De taler om noe som virkelig er blitt uttalt, og da med en tydelig røst. Når jeg søkte i skriften for å underbygge det jeg her tar for meg, så fant jeg bare to plasser i Bibelen hvor ordet røster ble brukt i figurativ betydning. Det ene stedet var i Heb. 3:15, 4-7, hvor Paulus advarer folket mot å forherde sine hjerter mot den Hellige Ånd. Du kan lese disse versene, og da vil du se at ordet stemme, eller røst, som her er brukt, har en figurativ betydning. Den peker frem til den Hellige Ånds røst, som ikke er en tydelig menneskelig røst i så måte. Så kan du gå direkte til Åp. 3: 20, hvor Jesus sier, ”Se jeg står for døren og banker, dersom noen hører min røst, og åpner døren, så vil jeg gå inn til ham, og holde nattverd med ham, og ham med meg.” Du vil kunne merke her, i dette verset, at det tales om den Hellige Ånds røst her også. Jesus har aldri lagt for dagen at han skulle komme til å samtale med en hver kandidat for sannheten, med tydelig røst. Han vil i stedet tale til dem gjennom sin tjeneste ved den Hellige Ånd. Han fullfører dette gjennom samvittigheten, og åpenbaringen av sitt ord. Med andre ord, dersom du aldri har hørt den Hellige Ånds røst, så vil du heller ikke være i stand til å forstå noe angående denne røsten, eller røstene som vi her skal ta for oss i dette budskapet. Dersom du ikke kan høre denne røsten, så kan du heller

ikke være i stand til å høre røstene i Joh. Åp. 10: 3. Du vil nok forstå dette sitatet bedre etter som vi fortsetter videre i vårt budskap.

BIBEL SPRÅK.

La oss nå gå til 2.Mos 19: 16, hvor vi skal begynne å fastslå de ting som vi legger opp til med disse røstene. Må Gud hjelpe meg til å gjøre dette enkelt, og så lett, og sannhets åpenbarende som mulig. Det er nødvendig for oss å lære oss Bibelsk språkbruk, for at vi skal kunne få tak på åpenbaringen i skriften, for den er skjult for de store og vise menn der ute i verden. Vi vet at Moses skrev de fem første bøkene av denne Bibelen, men når han ledet Israels barn ut av Egyptens fangenskap, så hadde de ikke det skrevne ord slik som vi har det i dag. Alt det de hadde, var det dere forfedre hadde overlevert dem, muntlig, om menneskets opphav, og om hele Guds skaperverk. Det var ikke før Moses kom oppe på fjellet Sinai, hvor Gud kommuniserte med ham, at han gav Moses den skrevne lov. Inntil da, hadde de ikke noe, som de kunne kalle for Guds ord nedskrevet. Gud, Elohim, hadde utvalgt seg dette folket for å gjøre dem til bærere av den åpenbarte sannhet. Og deres eksistens og hensikt, var å gjøre dem til et lys for hedningene, som bodde rundt dem. Det er ikke å undres over at hedningeverdenen ønsker å fordømme Israel for hennes standpunkt på de humanitære områder. Brødre og søstre, dette er en antikristelig og antigudelig, Satanisk tidsalder som vi lever i, og verden i det store og hele, er på full marsj mot ødeleggelse. Men før det hele er over, skal Gud komme til å vise disse dåraktige, selv rettfærdige hedninger hvem det egentlig er som lever etter de rette linjer, og sivile rettigheter, og alt det andre som denne menneskeheten krangler om til stadighet. Israel er førstesidestoff i de fleste aviser, nå for tiden, men hun vil komme mere i søkelyset etter som denne hedningetiden rinner ut.

EN RØST SOM AV EN BASUN.

La oss så gå inn i skriften. Gud hadde kalt Moses opp på Sinai- fjellet. Han hadde strukket en avgrenset linje nede ved foten av fjellet, hvor folket ikke måtte krysse over, mens Moses var der oppe og samtalte med Gud. Legg merke til hva som skjer når Gud begynner å tale med Moses. Vi er nå i 2.Mos. 19.16, ”Og det skjedde på den tredje dag, om morgenen, at det kom tordner og lyn, og en tykk sky la seg over fjellet, og røsten av basunen steg mektig, slik at alt folket som var i leieren skalv.” Hør her venner, det falt ikke en dråpe regn på fjelltoppen den dagen. Det

var ikke noe regnskyll som folket var vitne til. Det var en manifestasjon av Guds nærhet. Denne tordenen var ikke noen naturlig torden, det var Jehova som uttrykte seg på samme måte som vi finner i Joh. 12:28-29. Jesus sa, Fader herliggjør ditt navn. ”Da kom det en røst fra himmelen som sa, både har jeg herliggjort det, og skal atter herliggjøre det. 29, folket som da sto i nærheten sa da at det hadde tordnet: Andre sa, en engel talte til Ham,” men Jesus kalte det for en røst, i vers 30. Og vi vet at det var Guds røst. Derfor var det heller ikke nødvendig for Moses å ha på seg regnfrakk, alt han trengte var å lytte til Guds røst, mens folket nede ved foten av fjellet hørte torden og drønn. De så lynet flerre, og de skalv av frykt. La oss lese litt mere. Vers 17, og Moses brakte frem folket utenfor leieren, for å møte Gud, og de stod der på den andre siden ved fjellet. 18, og Sinai fjellet var i en eneste røk, - som betyr at det var dekket av røk fra ild.) For Herren var kommet ned i en ild, og røken var som røken av en stor ovn, og hele fjellet skalv meget.” Forsøk å forestille deg dette bildet. Det var ikke noen skogbrann på Sinai fjellet.

Dersom det hadde vært en naturlig ild av en eller annen art, så ville ikke noen ha kunnet overlevd der. Han ville ha blitt helt oppbrent. Du vil kanskje si, men bro. Jackson. Gud beskyttet da de Hebraiske barn som ble kastet i ildovnen, kunne han ikke da ha beskyttet Moses på samme måte? Jo da, det kunne han, dersom han hadde hatt til hensikt å brenne opp alt det andre der på Sinai fjellet. Men det er ikke et slikt bilde vi har foran oss her, og vi skal bevise dette med lignende skriftsteder. Dette var Guds måte å fange Israels oppmerksomhet på. Det var en fremvisning av Hans kraft og nærhet. 19. ”Så lød røsten av basunen, og den vokste seg sterkere og sterkere. Moses talte, og Gud svarte ham tilbake med en røst.” Moses sa noe til Gud, og Gud svarte ham tilbake med en tydelig røst. Vi kan sammenbinde dette ved å gå over til 4.Mos 12.4-8, hvor Gud måtte irettesette Aron og Miriam, ”kom ut dere tre, til tabernaklet, sammenkomstens telt.” Og de gikk ut dit. Og Herren kom ned i en skystøtte, og sto der i døren til Tabernaklet, og han kalte på Aron og Miriam, og de steg begge frem. Og han sa til dem. ”Hør mine ord: Dersom det er en profet i blant dere, så vil jeg Herren gjøre meg kjent for ham gjennom visjoner, eller tale til ham i drømmer. Men slik er det ikke med min tjener Moses, for han er trofast i hele mitt hus. Og med ham taler jeg munn til munn, og åsyn til åsyn, og ikke i lignelser, og han skuer Herrens skikkelse. Hvorledes kunne dere da våge å tale ille om min tjener Moses?” Gud talte til Moses, og de andre ble sjalu, men Gud irettesatte dem. Her ser vi at Gud virkelig talte til Moses med en tydelig røst, men til

resten av folket så hørtes det ut som en torden. Det var bare Moses som kunne forstå hva han sa. Husk dette til litt senere i dette budskapet. Det vil kunne hjelpe dere til å forstå noe.

VIRKELIG ELLER FIGURATIVT SPRÅK.

Fra nå av, og gjennom resten av Bibelen så vær oppmerksom på at når vi leser om tordner og basuner, sammenfattet med røster, så kan det bare være en av tre ting, men aldri i figurativt språk, dersom det da ikke skulle være skrevet med klart henblikk på det. Det vil enten være Guds røst, eller en engels røst, eller et menneskets røst, eller mennesker i flertall. Det er dette som klarer opp i det store mysterium om de syv tordner i Åpenbaringen 10.3, dersom vi vil se nøye på det. Problemene kommer fra alle disse (armene fulle av spoken word books) predikantene, som farer rundt over alt, og forkynner at de syv tordner er åpenbaringen av de syv segl. Bare gå rundt å tro det, dersom du ønsker det. Men dersom du vil lytte til hva denne Bibelen har å si til din sjel, så vil du finne ut at, når Gud bruker et ord, eller når et Herrens ord er skrevet i entallsform, slik som røst, så spiller det ingen rolle hvor mange ganger denne røsten har avlevert et budskap. Alle disse budskapene kan ikke få denne røsten til å bli mange røster, i flertall. Alle budskapene er kanalisert gjennom en røst, entall. Dersom vi som et eksempel refererer til Es. 40.3, hvor profeten Esaias profeterer om en røst som roper i ødemarken, ”Rydd vei for Herren i ørkenen! Gjør i ødemarken en jevn vei for vår Gud.” Der talte han om Johannes døperen, som skulle være en forløper for Herrens første komme. Legg merke til hva jeg sier nå. Dette vil kunne hjelpe dere til å se noe. Johannes’ budskap eller tjeneste hadde til hensikt å oppfylle den første delen av Mal. 4: 5-6, som hadde en tosidig oppfyllelse. Hans budskap var for å vende fedrenes hjerter til barna, før Herrens dag kommer, den store og herlige, og dette var hans første komme. Han var den røsten som ropte i ødemarken. EN RØST. Vi vet alle at Johannes forkynte langs Jordan elven i flere dager, og at han mange ganger hadde forskjellige ting å si dette folket som kom for å høre ham, men han var hele tiden bare `en røst. Du kan ikke legge inn flertalls ordet, røster, om tjenesten til Johannes, kan du? Det kan du selvfølgelig ikke. Og det kan du heller ikke gjøre med bro. Branhams røst. Han var også en røst, i entallsform. Og det er ikke mulig at en rett tenkende person kan legge inn flertallsformen, røster, om ham. Det kan vi heller ikke si om den tjeneste og det budskap som han avleverte til denne tidshusholdning. Å tro at han lærte noe som skulle ha oppfylt åp. 10:3, er det samme som å gjøre ham

til mange røster, i stedet for en røst. For Åp.10:3, forteller om at SYV TORDNER TALTE MED SINE RØSTER. Med andre ord så ønsker jeg at du skal se, at det er mere enn én røst involvert i oppfyllelsen av dette verset i skriften.

JOHANNES FORSTOD TORDNENE.

I Johannes åpenbaring alene, så er ordet røst brukt 42 ganger, og ordet røster finner vi 8 ganger (eng. Versjon) og det er ingen mystikk involvert i bruken av disse ordene, bortsett fra i vers 3 og 4, i kap.10. Men her er det et mysterium, fordi Johannes ble ikke tillatt å skrive det han hørte. Hva jeg kommer til her, er at når Johannes ble tatt inn i fremtiden i åndelige visjoner, så ble han tillatt å stå i endetiden, hvor dette skriftstedet skal bli oppfylt, og han hørte hva det var som skjedde der. Han gjorde det klart at disse tordnene talte ikke med sine røster, før etter at den mektige Engelen hadde ropt. Stemmer ikke det? Når denne Engelen ropte, så hadde han en liten åpnet bokrull i sin hånd, og det lar oss vite at det syvende seglet hadde blitt åpnet like før det. Denne Engelen er identifisert ved den regnbuen som han hadde over sitt hode, og det ropet som han ga, lik en løve, når den brøler. Det er den samme person som like før hadde sittet på nådestolen i forbønn for menneskenes sjeler.

Her ser Johannes Ham, stående med en fot på havet, og en fot på jorden, han hadde forløsnings bokrullen, åpnet i sin hånd, og vers 5 og 6, forteller at han proklamerte at tid ikke skulle være mere. Det betyr jo ikke at dette er slutten på all tid. Det betyr ganske enkelt at det er slutten på nådetiden, og det er nå tiden for at evangeliet skal vende tilbake til jødene. Men andre ord, Johannes skuer inn i en tid, som er like foran oss. Vi vet at Jesus ikke forlot nådestolen i 1963. For vi har vært vitner til at den Hellige Ånd har overbevist, og vunnet mange sjeler inn i Guds rike siden den tid. Bare en liten stund foran oss, så skal Jesus komme ned til jorden, ikke i legemlig form, men i Engels skikkelse, for å oppfylle disse skriftsteder i Joh.Åp.10, og når han gjør det, så tror jeg at det vil være 7 gudfryktige menn, strategisk plassert ute i denne gamle verden, som vil komme til å høre røsten fra Guds ånd, og gjøre det slik at deres røster lyder til den lille bruden, som Kristus har utvalgt seg. Dette vil da bli hennes siste preparering før hun skal møte brudgommen i skyen. Disse syv tordner vil bli røster av syv menn, og ikke bare av én mann, og disse kommer til å lyde kun for det levende element av Jesu Kristi brud. Det

var grunnen til at Johannes ikke fikk lov å skrive dette, før tiden var inne, men det andre kunne han skrive etter som han så og hørte.

FEDRENES TRO:

Tro nå ikke at det kommer til å bli syv store menn, fra de syv største organisasjoner i denne verden kirkesystemer. Nei, det vil bli syv menn, fulle av den Hellige Ånd, og som alle hører likt, tror likt, og taler de samme ting. De kan kanskje bo tusener av kilometer unna hverandre, men de vil alle tale det samme. For meg er dette den måten Gud stadfester sitt ord på, midt i en syk, ateistisk, kald, og avgudsdyrkende generasjon av hedninger. Han plasserer en stabilitet, og en tillit i hjertene, til det levende element av sin brud, etter som hun nå er i ferd med å gjøre seg rede til opprykkelse. Gud vet at vi har hatt alle slags etterligner i våre dager, som har kommet frem her i endetiden, men tiden selv har bevist at de fleste av dem, kun var egoistisk inspirert, og da selvfølgelig ikke drevet eller ledet av den Hellige Ånd. Mange av dem brukte å spørre meg, hva tror du om året 1977? Jeg brukte alltid å si, at det skulle ikke undre meg om Gud lot oss alle bli her til 1977 var over, for jeg tror ikke at Gud vil tillate at vi setter oss opp våre egne målestokker, for å måle opp tiden med.

Mange av disse menneskene la så meget vekt på året 1977, bare på grunn av at bro. Branham gav noen uttalelser om dette året. Og de har reist rundt om i hele verden for å fortelle folk at Gud har sent en profet til denne tiden, for å vende oss tilbake til fedrenes tro. Men selve beviset ved deres fremferd viser bare at de selv, ikke engang er vent tilbake til deres fedres tro. Fedrenes tro og lære er opptegnet i vår underfulle Bibel. Vi trenger ikke å bære med oss en hel kasse med bøker, for å bevise hva fedrenes tro var. Jeg har lest i mange av disse bøkene, om hva budbæreren til denne tid hadde å si til forskjellige Bibelske lærer og forordninger og også om den lære som hedningene har vendt seg bort fra, i det nye testamentet. Guds hensikt med det hele, var å få sitt sanne troende folk til å komme tilbake til Bibelens innhold, og da alle bøkene som Bibelen omhandler. For det er der at fedrenes lære og tro, klart er fremlagt. Noen stakkars hedninger har sagt, alt vi nå trenger er boken, de syv segl, for der henter vi all den lære og all den åpenbaring som Jesu Kristi brud trenger. (Det er en bok av br. Branham) La meg si dette til dere. Les denne seglboken en gang til, og dersom den ikke veileder deg rett tilbake til Bibelen, hvor all lære kommer fra, så er det verre fatt med deg enn de Romersk Katolske troende. Bro. Branham fordømte

katolisismen for det den gjorde mot evangeliet. Med den samme autoritet må jeg da basunere ut en fordømmelse over det som du også da gjør mot denne mannens budskap. Du er med og bringer skam over hans navn. Der er ikke til å undres over at nåtidens organiserte kirker ser nedover sin nese, på mennesker som er forbundet med William Branhams tjeneste. For mange av dere har gjort dere skyldige i avgudsdyrkelse mot denne mannen, og enhver menighet i den organiserte verden som ikke er fullstendig blind, vil kunne gjennomskue dette. De sier at hans lære var fra djevelen, og det på grunn av at en mengde ustabile hedninger, som ikke en gang har den Hellige Ånd, løfter ham opp høyere enn det Gud mente han skulle være. Dersom disse menneskene hadde hatt den Hellige Ånd, så ville de ha visst bedre enn det. Jesus sa, at den Hellige Ånd skulle lære bort av det som var Hans, og åpenbare det for oss.

DEN HELLIGE ÅNDS AUTORISASJON.

Det var den Hellige Ånd som skrev denne boken, og det var den samme Ånd som fikk bro. Branham til å forkynne det han gjorde, fra denne boken. (Bibelen) og jeg er helt overbevist om at, dersom han hadde vært her i dag, med sin forkynnelse, så ville han ha hentet ut sin tekst fra Bibelen, slik som han alltid gjorde det før. Videre, så ville han sikkert ha forkynt ting nå, som han ikke hadde berørt tidligere, eller som han kanskje ikke en gang så tidligere. Han ville også ha kommet til å preke mot denne bevegelsen, som nå etterfølger ham på en slik kjødelig måte. De gjør det helt verbalt, uten å ha noen åpenbaring. De kan tilbringe timer etter timer, søke gjennom bøker og lydbånd, for å se om de kan finne noen gyldne gullkorn, som de kaller dem. Og med dem bygger de opp nye åpenbaringer. Mens de heller skulle søke gjennom Bibelen, og la den Hellige Ånd få åpenbare for dem det de trenger for den nuværende periode og time. Jeg hørte ham også, og jeg er takknemlig til Gud at jeg gjorde det, men det jeg er mest takknemlig for, er at han førte meg rett tilbake til Bibelens bok, hvor jeg kunne lese om fedrenes tro, og da også tillate den Hellige Ånd å virkeliggjøre dette i mitt eget liv. Halleluja ! Penger kan ikke kjøpe hva jeg har fått.

DIREKTE TALE.

Vel, vi ser her tordner, lyn, og røster gjennom hele Bibelen. Naturlig sett så er ikke disse ting, saker som bringer inn en nyomvendt til kristi evangelium. Mens vi er på vår evangeliske vandring må også vinne

forståelse i Guds plan og hensikt, ved å gjøre oss kjent med de forskjellige måter Gud åpenbarer seg på gjennom skriften. Ned gjennom tidene, da Gud, Elohim, som er en Ånd, og usynlig for det naturlige øye, valgte å taler til en profet om de kommende begivenheter, så var de andre som stod nær ved, bare i stand til å høre hans stemme som en torden. Dersom du kan se det ut fra de eksempler som vi har brukt, så er Gud i stand til å tale direkte til spesielle personer, og alt det de andre hører, er da torden. Det vil da også kunne hjelpe deg til å forstå, at disse syv tordner i åp. 10:3, er syv røster som taler på vegne av Gud. Og bare de som har åndelige ører vil kunne høre de spesielle instruksjoner som vil kunne fullkommengjøre deres Bibelske kledning.

Resten av denne verden vil bare se på dette som om det var en torden som passerte, når Gud har talt. Johannes var denne Guds røst, og han sto der mellom det gamle og det nye testamentet, mellom loven og nåden. Jesus sa, loven og profetene var inntil Johannes, siden den tid forkynnes Guds rike, og enhver presser seg inn i det. Det betyr at du må foreta et valg. Du kan ikke bare drive med vinden inn i Guds rike. Det er en hel mengde rot som vi må arbeide oss igjennom. Det er nesten som å presse seg gjennom et hull i veggen, hvor det nesten er så vidt man kan komme seg igjennom, og det er ingen muligheter til å få med seg noe utenom. Veien til Guds rike er ingen bred vei. Den er rett og smal, og den er full av selvfornektelse, på grunn av sannheten. Johannes begynte å klarere denne veien, som en hellig vei, når han sto der ved Jordans bredd og forkynte om omvendelse. Han var en røst av en som roper i ødemarken. Når de spurte ham om han var Messias, svarte han dem. Jeg er en røst av en som roper i ørkenen, rydd vei for Herren i ødemarken, gjør hans stier rette, omvend dere, for Himmelens rike er kommet nær.

JOHANNES VAR EN RØST.

Folket hørte røsten av en mann, men det var Herrens ord som kom frem, så du kan ikke si at ordet røst her, fremkommer i en figurativ betydning. Det var en hørbar røst. Det var røsten til en mann som hadde en åpenbaring i sin sjel. Han var født av en kvinne, han vokste opp i ødemarken, og ble fylt med den Hellige Ånd fra mors liv av, og ved den ånden som var i ham, så visste han nøyaktig på hvilken dag han skulle gå til Jordan elven og starte opp med samtaler med dem som ble tiltrukket av hans tjeneste, som forløper for den Herren Jesus Kristus. Ja han var et menneske, men disse ordene hadde ikke sin begynnelse i ham, de var

oppkommet i herligheten, og Johannes tjente som den jordiske mottager og omformer for disse ordene, til folket.

Så en dag, da han sto der å døypte noen av dem som hadde omvendt seg, kom Jesus frem for å bli døypt av ham. Men Johannes så ham inn i ansiktet og sa, jeg trenger å bli døypt av deg og du kommer til meg? Jesus talte tilbake til ham, ”la så skje, for å fullbyrde all rettferdighet”. Da døypte Johannes ham, og når han kom opp av vannet så ble Elohim's Ånd (Gud) sendt ned over ham i en dues skikkelse, og ble over ham. Og en røst fra Himmelen kom og sa, ”Dette er min sønn den elskede, i hvem jeg har velbehag å bo i.” Der har vi en annen røst, røsten av Jehova Elohim (Gud Herren), som er en ånd og kan ikke bli sett av det naturlige øye. Men han taler med en tydelig røst. Vi har selvfølgelig ikke noe problemer med å forstå at dette ikke bare var et symbolsk språk eller røst, for det var en distinkt stemme. Det var Gud som uttrykte seg over det som hadde skjedd. Dette fremviser to hendelser av uttrykket røst, av en mann, det var Johannes, og Guds røst. Vi har allerede lest Joh. 12:28-29, hvor Gud talte til Jesus ut av Himmelen, og at folket som stod ved siden av, sa at det hadde tordnet. De forsto ikke hva som ble sagt av røsten, for det ble talt spesielt til Jesus. Ordene ble ikke sagt til dem som sto ved siden av. Jeg håper at dere følger linjen i min tanke her, ved de eksempler vi bruker, for jeg tror at det vil kunne hjelpe deg til å forstå vår tekst i skriften i Åp. 10: 1-6, dersom du kan finne mønsteret fra disse skriftsteder. Ordet Gud, er så vidunderlig fremstilt fra begynnelsen til enden, med nøkler som den Hellige Ånd bruker til å åpen opp de mysterier som finnes for Guds barn.

SAUL HØRTE EN RØST.

La oss nå fortsette ved å se på Saulus fra Tarsus omvendelse. Hans navn ble senere forandret til Paulus. Denne mannen var en jøde fra den ateistiske byen Tarsus, i det sørlige Tyrkia. Før sin omvendelse så var han en av de ledende fariseere i det Sanhedrinske råd i Jerusalem. Det var et råd som hadde suveren autoritet over alle religiøse, sivile, og kriminelle saker som måtte komme opp i den tid. Han identifiserte seg selv som en fariseer, og hadde sin opprinnelse fra Benjamins stamme. Han var uklanderlig etter loven, som Moses hadde gitt. Han følte at han hadde en fullkommen kunnskap til den skrevne lov. Men når det kom til menigheten, så sa han at han forfulgte den daglig. Dette er grunnen til at han er på vei til å arrestere alle de Kristne, og sende dem til Jerusalem. Der skulle de prøves for domstolen, og etterpå eksekvert.

Han trodde blindt på at han gjorde Gud en tjeneste, for disse kristne så ikke ut som noe annet enn en gruppe revolusjonister for ham. Så den beste løsningen på problemet var nok å få bukt med disse Kristne en gang for alle. Men Gud hadde andre planer. Han lot gamle Saul komme seg godt på vei mot Damaskus, da plutselig ble han fanget av et himmelsk lys, og en røst talte og sa, ”Saul, Saul, hvorfor forfølger du meg?” Ap.gj 22.6-7. Så i det niende verset sier han. ”Og de som var med meg, så lyset, og ble redde, men de hørte ikke røsten, av han som talte til meg.” På et annet sted sier han, at de hørte vel røsten. Det lar meg vite at de hørte noe, men de forsto ikke hva som ble sagt. Hvorfor? Gud talte spesielt til Saulus. Det hadde ikke noe med de andre å gjøre. Saulus var den som var forutbestemt it å være et lys for hedningene. Og nå var tiden inne for ham til å bli skolert av den Hellige Ånd, slik at han kunne være rede til en slik gjerning. Når Gud da var ferdig med ham, så var han en annen mann.

Han ble tatt opp i en åndelig visjon, og vist ting som ikke er skrevet i skriften. Det var slik Gud preparerte ham til forkynner tjenesten, og å forkynne opprykkelsen av de hellige og oppstandelsen av de døde, og det hadde ikke blitt særlig meget omtalt tidligere. Han fikk også se ting som han ikke følte nok frihet til å fortelle videre. Vi vet dette ut fra hva han skrev til korintermenigheten i kor. 2. Kap.12, versene 1-6, i vers 2, sier han, Jeg kjenner et menneske i Kristus som jeg for fjorten år siden så, (om det var i legemet, kan jeg ikke si, eller om det var utenfor legemet, det kan jeg ikke si, Gud vet.) jeg ble henrykket oppi den tredje Himmel”. Han visste ikke om han var i legemet, eller om han var utenfor legemet, men han visste i alle fall at han ble tatt opp i den tredje himmel, og ble vist ting som det ikke er et menneske tillatt å tale om. Merk deg vers 4, når han fortsetter å forklare denne opplevelsen. ”Hvordan han ble tatt opp i Paradiset og hørte usigelige ord, som det ikke er et menneske gitt å tale”. Men andre ord, han hørte ting som ikke tilhørte det budskapet som han var kalt til å forkynne til hedningene. Jeg håper at du får tak i mitt poeng her. Det var det samme som hente med Johannes i året 96. AD, når han var forvist til øya Patmos, på grunn av forkynnelsen av Guds ord, og vitnesbyrdet om Jesus Kristus, som han sto for. Det faktum at Gud viser en mann noe, og så lar mannen fortelle at han har sett noe, eller hørt noe, betyr ikke at det han så eller hørte, alltid ble nedskrevet et eller annet sted, slik at andre skulle finne det senere. Det er spesielle ting som Gud gjør, bare for å gi oppmuntring for individet som han deler seg med. I Johannes’ tilfelle, så ble han befalt å skrive ned det som han så, i en bok,

og sende det til de syv menigheter, i Asia, men han skrev ikke ned alt det som han så eller hørte. For han hørte noe som ikke skulle bli kjent på hans tid. Du kan være sikker på en ting, når Gud har til hensikt å gjøre spesielle ting kjent, i en gitt tidsalder, så vi han alltid ha leirkar rede, som han kan løfte opp i Ånden, og åpenbare det for. Du sier kanskje, bro. Jackson, hvordan vet du det ? Jo, ved de åndelige eksempler som vi her omhandler, og ved det som Gud gjorde gjennom sin budbærer til denne tidsalder, i vår generasjon.

JOHANNES HØRTE EN RØST:

La oss gå tilbake til Åp. 1. Og lese noen få vers. Vi ønsker å hente frem noe her, og spesielt legge merke til uttrykket røst, i vers 10. i året 96. AD, da dette ble skrevet, så hadde det passert nesten 60 år siden menigheten begynte på pinsedag, på øvre sal. Ved den tid så hadde Kristus blitt forkynt nesten over hele verden. Tommas, han som ble kalt for tvileren, en av de tolv Jesu apostler, ble en martyr nede i India, ved byen Madrass, i året 53. AD. Så ved året 96. Er det grunn for å tro at evangeliet var forkynt over nesten hele den da kjente verden, og spesielt i det Romerske imperium. Ved den tid, var Johannes den eneste tilbake av de tolv originale apostler, som enda var i live. Han var blitt utstøtt av det sosiale liv, fordi han var for dem som en sår tommel, med sine åpenbaringer om Gud. De ønsket å få ham bort, så de ville la ham dø der ute på øya. Men han var ikke alene. Jesus var med Ham! Halleluja. Han hadde den Hellige Ånd i sitt hjerte, og han elsket Jesus av hele sin sjel. La oss lese vers 9. ”Jeg, Johannes, som også er deres bror, og medtjener i denne trengsel, og riktet og tålmodigheten i Jesus Kristus, jeg var på den øy som kalles Patmos, for Guds ords og for Jesus vitnesbyrd skyld. Jeg var borttrykket i ånden på Herrens dag, (brødre og søstre, det betyr ikke at det var på en søndag. Han ble brakt frem inn i fremtiden, like før tusenårsriket skulle komme, for merk deg hva han senere sier) og jeg hørte bak meg en høy røst (dette er ikke figurativt språk, han hørte en tydelig røst.) som av en basun, som sa, jeg er Alfa og Omega, den første og den siste.” Hvor kom denne røsten fra? Dette var en manifestasjon av den samme Elohim som var på Sinai fjellet, sammen med Moses. Merk deg identiteten. Røsten talte som en basun. Det er bare Gud selv, som taler som en basun, i skriften. Dette åpner opp et vakkert bilde av Enheten i Guddommen. For vi vet av de andre versene, som vers 1, og 17- 18, at det er Jesus Kristus som foretar snakkingen. (Jeg er den som lever, og jeg var død! Og se jeg lever i all evighet, og jeg har nøklene til døden og dødsriket.) Her sier

han at Han er Alfa og Omega, begynnelsen og enden. (I Hebreerbrevet er det ikke fra A, til Å, slik som det er i vårt alfabet, det er fra A, til O-Omega.) Han taler her som den som Gud inkarnerte, som var før alle ting, og som alltid vil være. Frem til vers 12, var Johannes vendt med ryggen til den som talte, men i vers 12, sier han, og jeg vendte meg for å se hvem som talte med meg, og da jeg snudde meg, så jeg syv gyldne lysestaker. De syv lysestakene er figurativt språk, men røsten er definitivt blitt gjenkjent som Elohim. Johannes ble befalt å skrive det som han så, og sende det til de syv menigheter i Asia, og de syv Lysestakene var symboler på lyset i disse syv menighetene. Vers. 13, og midt i blant de syv lysestaker fikk jeg se en som lignet en menneskesønn, (Dette taler om den fysiske side ved Jesus) kledd i en hvit kjortel som var fotsid, og ombundet under brystet med et gullbelte.” Beskrivelsen om hvordan han var kledd, forteller oss om at han var fremvist som yppersteprest. Det er den tjenesten som Jesus har innehatt i over 1900 år nå helt siden han for opp til himmelen, mens hans disipler sto der og iakttok ham. Merk dere vers 14. ”Hans hode og hår, var hvit som ull, som en dommer. Og det hvite håret forteller alltid om gammelt opphav. (ikke alder, for Gud har ingen alder) Hvitt eller grått hår forteller om alder, eller verdighet, gjør det ikke? Det forteller oss at når Jesus ble tatt opp og satt ved Faderens høyre, så ble han kronet med autoritet fra Elohim, den suverene Ånd, som ikke har noen begynnelse, og heller ikke noen ende. Han er det eldste av det eldste. Dersom hans hodehår hadde noen farge, så ville det ha vært ungt og friskt, men dette hvite som hvit ull, eller som sne, forteller om alder eller verdighet. Her ser altså Johannes denne menneskesønnen med sitt hvite hår, og sin prestelige kjortel. Det var en ypperste prestelig kledning, ” og hans øyne var som ildsluer.

POSIJON OG AUTORITET.

Brødre og søstre, alle detaljer som Johannes her beskriver er figurative, for det tales om autorative posisjoner som var i Jesus, gitt av Elohim, (Jehova i det gamle testamentet.) Når han kommer tilbake for å sitte i sitt tempel på jord, som den jødiske Messias i tusenårsriket, så vil du ikke kunne få se han med hvit hår. Da vil du få se ham som den uforgjengelige mann: fullkommen i sin ungdom. Han skal bli vår eldre bror en dag, men forsøk ikke å avbilde han i ditt sinn slik som Johannes her beskriver Ham. Du må få tak på det symbolske bildet som er brukt her. Jeg forstår at når vi taler slik som dette her, så får det enkelte mennesker til å komme på kanten, som ytterst ute på en gren, men det viser bare at en person må ha

et øre som hører hva den Hellige Ånd taler. Johannes hører denne røsten bak seg, og det var som en basunrøst. Men i det øyeblikket at han snur seg for å se den som taler så begynner han å beskrive Ham. i vers 15, sier Han, ”og hans føtter var lik skinnende kobber, som om de var gjort glødende i ovn.” Kobber taler om dom. Han tok dommen på seg, for oss, i det han tok våre synder på seg. Du vil kunne merke deg at hans røst har forandret seg, når du leser siste del av vers 15, ”Og hans røst var som lyden av mange vann.” Selv om han nå har forandret sin stemme, så er det ingen motforestillinger i dette, for det er alt figurativ språk, som forteller om en annen tjeneste som han har vært ikledd. Basunrøsten identifiserer Ham som den røsten som utgår fra den evige Gud, som taler til menneskeheten. Så har vi røsten som av mange vann, den identifiserer Ham som den røsten som utgår fra den evige Gud, som taler til menneskeheten. Så har vi røsten som av mange vann, den identifiserer Ham som den forbeder og yppersteprest som han er, hvor han går inn mellom Gud og mennesket. Du kan få klarhet i det ved å lese Åp. 17:15, hvor du vil se at vann, taler om mennesker. En sann åpenbaring av Guddommen gjør oss i stand til å se begge sider av dette bildet. I 1. Tim. 3:16, sier Paulus, ” Stor er denne gudsfryktens hemmelighet, Gud som ble åpenbart i kjød, rettferdiggjort i ånd, sett av engler, forkynt iblant folkeslag, trodd i verden, tatt opp i herligheten.”

Vi kan se fra dette verste at, Gud, Elohim, Jehova av det gamle testamentet, ble manifestert i kjød ved Jesus Kristus. Så i 2.kor.5.19, Der får vi en videre forklaring over hvorfor. Fordi Gud i Kristus forlikte verden med seg selv, så han ikke tilregner dem deres overtredelser.” Kan du se dette, så vil du ikke ha noen problemer med å forstå hvorfor han taler med Elohims autoritet på det ene sted, og så vender seg rett om og taler til Elohim som menneskenes representant på det andre stedet, og der roper han til Gud om nåde for menneskeheten. Det er hva en forbereder eller advokat gjør. Han taler til dommeren på vegne av dem som han representerer. Som profet på jord, talte Jesus til folket på vegne av Gud, men som yppersteprest og forbeder, så taler han til Gud på vegne av folket. Og når han da taler på vegne av folket, så er hans røst som lyden av mange vann.

HANS RØST SOM MANGE VANN.

Når Esekiel så Guds herlighet komme ned i tusenårsrikets tempel, fra oljeberget, så hørte han en røst som av mange vann. Esek. 43. Og denne

røsten sa, ”Menneskesønn, dette er stedet for min trone, det sted hvor mine føtter skal stå, og der vil jeg bo blant Israels barn til evig tid.” Nå, hvilken røst er det Esekiel hører, som lyden av mange vann? Hvem er det som vil ha en trone midt i blant Israels barn, til evig tid? Det er ingen annen enn den Herre Jesus Kristus. Behold dette i dine tanker, at det er uttrykket røst, som vi her tar for oss. Vi har allerede sagt at åp. 3:20, er det eneste figurative sted i hele denne boken (Johannes åpenbaring.) Den er der brukt figurativ som den Hellige Ånds røst, som ikke er noen personlig røst.

Vi skal gå videre til Åp. 4: 1, hvor Johannes hørte lyden av en røst, som talte til ham som en basun igjen. Han har nå fått høre hva han skal skrive om, og at han skal sende dette til de syv menigheter som er i Asia. Og ved avslutningen av brevet til Laodikea, hører han en basun lignende røst som sier til ham, ”Kom opp her, så skal jeg vise deg de ting som skal skje heretter.” Dette setter en type på opprykkelsen, akkurat som Johannes ble bortrykket etter å ha skrevet brevet til Laodikea, så vil det gå Jesu Kristi brud likedan. Hun vil bli tatt opp etter Laodikea menighetens avslutning i denne tid. Hva var det som tok Johannes opp? Vers 1, Jeg så, og se, en dør var åpen i himmelen,” Johannes så altså en dør åpnet i himmelen, gjorde han ikke ? Det var når han så denne døren åpnet, at han hørte denne basunen som sa, kom opp her.

Dette var ikke noen røst som av mange vann som talte her, det var en trumpet, eller basunrøst fra Elohim, røsten med suveren autoritet. Jeg tror at like så sikkert som Johannes så en åpnet dør der oppe, og hørte denne røsten som talte til seg, så vil den sanne brud for Jesus Kristus få se en åpnet dør for henne også, som vil åpenbare for henne hva Gud vil tale til henne. Det var den røsten som talte, som tok Johannes opp. Og jeg tror at vi skulle gjøre oss opp en åndelig fremstilling i våre liv, på den typen som her er kommet frem. Johannes var trofast mot det som han ble befalt å gjøre, og etter at han hadde gjort ferdig det siste brevet (til Laodikea), så fikk han se en åpnet dør, og en røst som sa, ”Kom opp her, så vil jeg vise deg de ting som skal skje heretter.” Det neste som da Johannes visste, var at han var i ånden. Han fikk se en himmelsk sene, og en trone, og en som satt på denne tronen. Det er ikke plass til å nevne alle ting han så, men visste du det, at de ting han fikk se, var hendelser og tilstander som skulle skje i endetiden, ved avslutningen av denne tidshusholdning? Han ble ført frem i fremtiden, og fikk se vår tidsalder, slik som vi har det i dag. Jeg er forvisset om at vi er ved terskelen til å få se noe vi også. Denne lille

bruden, som har vært trofast, og rensset seg i vannbadet i ordet, hun vil snart få se en åpen dør også. Det vil bli en åpenbarings dør, en dør til mere lys, som Gud vil komme til å tale ut fra, til de som har ører og høre med. Det er da du vil høre disse tordnene, som så mange proklamerer har lydd allerede, og ikke før. Disse tordnene vil vær Guds måte og tale til sin lille brud på, like før han tar henne opp til seg. Og la meg videre si, igjen og igjen, disse tordner er syv forskjellige røster, og ikke bare en røst, singulær, med syv forskjellige budskap. Jeg tror at disse røstene vil komme til å være syv forskjellige menn, fylt med den Hellige Ånd, som vil tale på vegne av Gud, til Jesu Kristi brud, i det denne endetiden avsluttes, og Jesus stiger ned av nådestolen.

ER VÅR GUD SLØV?

Disse som tror at de syv tordner talte med sine røster i 1963, må tro at Gud er sløv. Hva har så Gud gjort i de siste 19. År, dersom Jesus forlot nådestolen i 1963? Hva da med alle de sjelene som du tror har blitt frelst siden den gang. Det har sikkert kommet sjeler med blant din egen familie. Hvordan skal du få det til å gå opp med din åpenbaring? Mitt neste spørsmål er, hvordan kan du få dette til å stemme, når skriften er ufeilbarlig? Det er jo Guds ord? Å, bro. Jackson, jeg sa jo ikke at Jesus forlot nådestolen i 1963. Vel dersom det er ditt svar, så må du heller ikke si at de syv tordner har talt, for Åp. 10:3, gjør dette meget klart, at disse tordenrøstene talte etter at denne mektige Engelen hadde ropt med høy røst. La meg også påminne deg om vers 2, som viser denne Engelen med en liten åpenet bokrull, i sin hånd. Dette er bokrullen med de gjenløstes navn, og vil ikke bli åpenet så lenge Jesus er i forbønn for de fortapte hedninger, på nådestolen. Den røsten som talte med autoritet, likesom en løve, når den brøler, identifiserer denne mektige engel. Det er den Herre Jesus Kristus, i engels form. i vers 6, finner vi at han går inn med en ed, og sier at tid ikke skal være mere. Med andre ord, det er ikke mere nåde for hedningene. Hvorfor, det er da tid for evangeliet å gå tilbake til jødene, dit det kom fra. Vi har sagt mange ganger før, at denne boken, eller brevet, som er kalt Johannes åpenbaring, er ikke skrevet som en ferdig bok. Vi har publisert en artikkel tidligere som viser fullstendigjørelsen, slik at det kan bli lettere å forstå noen av de tingene eller hendelser som ser ut til å være så malplassert, når du leser boken rett igjennom. (Denne artikkelen er Striden nr. 30, 31.) Derfor er det jeg sier, at dersom du vil lese den rett, i henhold til dens virkelige kronologi, så må kapitlene stokkes om. Når du leser kap. 8: 1, så ser du at det syvende

segl brytes, og det blir en halv times stillhet i himmelen. Jeg tror denne stillheten er brakt inn ved alle de forandringer som der skal skje. Det er ikke noen andre enn Gud, som vet når dette syvende seglet skal brytes, men når det skjer, så vil ikke Jesus forbli der på nådestolen lengere. Forsøk derfor å tenke deg denne scenen i himmelen, når alle de som er der oppe, og har sett Jesus sitte der i sin stilling som forbeder, og plutselig så bryter han det siste av de syv seglene på denne lille bokrullen og reiser seg fra nådestolen. Hvorfor kan ikke det forårsake en stillhet i himmelen, når alle disse englene får se det som er i ferd med å skje? Her er det at du må plassere kap.10.1-6, rent kronologisk, og versene 7-11 passer inn sammen der, med Johannes syner, men vers 7, henviser til den syvende budbærer som skulle lyde, mens Jesus enda var på nådestolen. Versene 1-6, dekker de neste hendelsene som skal skje, etter at det syvende segl er åpnet og Jesus har forlatt nådestolen.

Men han kommer ikke til jorden i sin kjødelige form enda. Det vil ikke skje før etter Daniels 70 ende uke er over, og da kommer han for å starte opp tusenårsriket, men først kommer han altså i engels form, med en liten åpnet bokrull i sin hånd. Denne skyen, regnbuen, og røsten lik en løve, legger ikke noe tvil over det faktum, at denne mektige engel er Jesus Kristus. Der bryter han det siste av de syv seglene på denne lille bokrullen og reiser seg fra nådestolen. Det som disse syv røstene da vil komme til å tale, vil bli noe som klargjør brudens siste fase her på jord. Og det vil alt sammen skje etter at Jesus har forlatt nådestolen, og før bruden blir tatt opp. Når disse tordner begynner å lyde, så vil nådetiden være over for hedningene, for denne mektige engelen som ropte med en høy røst, og sverget at tid ikke skal være mere, han vender seg da øyeblikkelig til jødene. Da er det at vi går tilbake og henter opp vers 2-13, i kap.8, om disse basun englene som blåser i sine basuner i disse versene. De er de engler som skal akkompagnere de to vitner i kapittel 11.1-6.

Dersom du vil studere dette nøye, så vil du finne at hendelsene i kap 8:2-13, er de samme som i kap. 11: 1-6. Englene i kap.8, er de tjenende ånder for det som disse to vitner er kalt til å gjøre på jorden. Før de begynner sin profetiske tjeneste i Israel, som skal vare i 3 ½ år, og skal begynne når Jesus har forlatt nådestolen, og har den lille åpne bokrullen i sin hånd. De tre og et halvt år som disse to vitnene skal profetere i Israel, vil være den tid hvor hendelsene i kap 7, versene 1-8, vil være bli oppfylt. Vi ser disse fire englene som holder jordens fire vinder tilbake. Disse vindene forteller om konfliktsituasjoner, som skal lede menneskeheten til

Harmageddon. De holder nå tilbake disse trengselsvindene, men når de løses så vil det få sitt klimaks under kampen ved Harmageddon. Før den tid så er også de 144.000, Guds tjenere beseglet med den Hellige Ånd, og dette skjer under de to vitners tjeneste i første halvdel av Daniels syttiende uke. Så i midten av uken, etter at disse 144.000, er beseglet, og en annen del av disse jødene, som er referert til som kvinnen, i åp.12.6, når de har mottatt den Hellige Ånd, og er blitt advart om antikrist, og hvordan de skal kunne unnfly hans vrede, så vil de to vitner bli drept, og den store trengsel begynner å ta form over menneskeheten. Dette fører oss til kap. 11, vers 7-14. Jeg setter det bare her, for at dere kan få hendelsesforløpene i rette kronologi, i deres tanker. Dette vil kunne hjelpe dere å klare opp vår tekst i åp. 10.1-6.

NÅDEN ER FREMDELES I VIRKSOMHET.

Ingen av dere kan overbevise meg om at engelen i kap.10:1, allerede har ropt. Derfor kan jeg også si, at det syvende segl er fremdeles ubrutt, og det er enda nåde for oss hedninger. Når det syvende segl ikke er brutt, så vet vi også at de syv tordner heller ikke har talt med sine røster. Mine Kristne venner, hvem dere nå enn måtte være, og hvor dere enn måtte befinne dere i denne verden, tror dere virkelig at dette tiende kapitlet allerede er oppfylt? Hvor er da de to vitnene som skal komme og vitne for Israel? Gud lar ikke tiden stå stille i 19 år, hvor ingen hedninger kan bli frelst, og ingen til stede for å åpenbare Kristus for Israel. Det er sant at deler av kap.10, hadde sin oppfyllelse i 1963, når Gud gav bro. Branham åpenbaring om de syv segl, men glem ikke, at bare 6. Av dem virkelig ble åpenbart til fulle, og det 6, segl er enda ikke trådd i kraft her på jord. Det vil ikke skje før etter at det syvende segl har hatt sin virkning på jord. Det sjette segl hører med til trengselsperioden, og kommer etter det syvende segl, i tid. Hva vi har i kap. 10, er en åpenbaring om hva Gud vil gjøre for oss hedninger i disse siste dager, og virkningene av dette kapittel vil være her enda, til etter at evangeliet har gått tilbake til jødene.

Når hedningebruden hører disse SYV TORDENRØSTER (RØSTER AV SYV MENN), da vil også Israel begynne å høre lyden av to vitner ettersom de nå kommer inn på scenen. Husk at den samme engel som ropte med høy røst i kap.10, og sverget ved Ham som lever i evighet, at tid ikke skulle være mere, er den samme som du leser om i Dan. 12, som også sverget ved Ham som lever i evighet. Daniel hadde fastet og bedt, og søkt Gud, på vegne av folket i Israel. Da begynte han å få drømmer og

visjoner som førte ham i store psykiske problemer. Han så fire store dyr komme opp av havet, og det fjerde dyret var det styggeste av dem alle. Gud sendte da en engel ned til ham for å forklare disse synene for Daniel, og han lærte da at disse fire dyrene representerte fire verdens systemer som skulle herske over jorden. Vi kjenner ut fra historien, at disse rikene var Babylonia, Medo Persia, Grekenland, og det fjerde og frykteligste av dem alle var ROMERRIKET. Dette riket var fryktelig sterkt, og hadde jerntenner, og det brøt i stykker alt som kom i dets vei. Det hadde ti horn, og ut av de ti horn, blant dem, kom det opp et annet horn som brøt ned tre av de andre hornene, og rykket dem opp med rot. Dette lille hornet hadde øyne som et menneske, og en munn som talte store ting. Daniel så ham over en viss tid, og la merke til at han førte krig mot de hellige, og overvant dem, inntil den Gamle av dager kom, (dette er når Jesus kommer tilbake til jorden for å sette i stand tusenårsriket) og dommen ble gitt til den høyestes hellige, og tiden kom da de hellige skulle innta riket. Du kan lese alt dette i Dan.7:1-27. Når du så går over til kapittel 9, vil du finne Engelen Gabriel, hvor han kommer til Daniel og forklarer ham, at det er utmålt 70 uker omregnet til år, av Gud over Daniels folk (Israel), for å gjøre ende på synder, til å innelukke frafallet, til å dekke over misgjerninger, og til å føre frem en evig rettferdighet, og til å salve et aller Helligste.

Daniel får også høre at det skal komme en vanskelig tid over hans folk, en trengsel som det aldri har vært siden det kom mennesker til jorden, men at ved denne tid skal dette folket bli frigjort. Og alle de som da har sine navn skrevet i livets bok. 12:2, ”og mange av dem som sover i jordens mulm skal våkne, noen til evig liv, og somme til evig fordømmelse og avsky. Men du Daniel, (vers 4.) skriv disse ting ned i en bok, og forsegle den til endens tid. Mange skal løpe til og fra, og kunnskapen skal øke. 5, da så jeg, Daniel, og se det sto to engler der på hver side av elven, og en sa til den mann som var kledd i lin, som var ovenfor (eller over i luften) vannet i elven, hvor lenge skal det gå før enden på disse underfulle ting kommer?” Her har vi en av disse englene stående på bredden av elven og spør den engel som er ovenfor vannene, den engelen som er kledd i lin. Hvor lenge skal det gå før alt dette er over? Dette linet i kledningen har sin betydning, men merk deg ordene i det neste verset. For det er bare to plasser hvor du vil finne denne englen holde sin hånd oppe på denne måten, og sverge ved ham som lever i evighet. Her i Daniel 12: 7, er det ene stedet, og det andre stedet er Åp. 10:6, La oss så lese dette verset, 7, og etterpå vil jeg vise deg noe.

EN ENGEL KLEDD I SKINNENDE HVIT LIN.

”Og jeg hørte hva den mann sa som var kledd i linklær, og som stod ovenfor elvens vann, Han løftet sin høyre hånd og sin venstre hånd opp mot himmelen og svor ved Ham som lever evinnelig, en tid (ett år) tider, (to år) og en halv tid(1/2 år) og når det hellige folks makt er fullstendig knust, skal alle disse ting fullendes.” Det betyr da at alle Daniels visjoner skal være oppfylt. Antikristen, som vil komme til å være paven i Rom, hodet for den katolske kirke på den tid da disse profetier skal oppfylles, han er det lille hornet som reiser seg opp over tre andre horn, og tar en slik autoritet og makt i sine besittelse. Daniel så ham i visjonen. Men hans makt vil få en ende når den Herre Jesus Kristus kommer ned fra himmelen, sammen med sin mektige arme. Åp.19:11-21.

Jeg vil nå vise en ting om denne mektige engelen, som sverger ved ham som lever i evighet. i åp. 10: 5-6, så blir han sett stående på havet og jorden, hvor han løfter opp sin hånd og sverger ved ham som lever i evighet, som skapte himmelen og jorden, og alt det som er på den. Han skapte også sjøen og alt det som er i den, og sa at tid ikke skulle være mere. Vers 1, forteller at han var kledd i en sky, og kronet med en regnbue. Du vil kanskje huske at når Jesus for opp til himmelen, så var det en sky som tok Ham bort for deres øyne, og i 1.Tess 4: 17, så ser vi at han kommer til å møte sin lille brud i skyen, når det er tid for at hun skal bli tatt bort. i Matt. 24:30, så blir han beskrevet som, den som kommer i himmelens skyer i stor kraft, og meget herlighet, og i Matt 26: 64, sier Jesus, i det han taler om seg selv, ”Heretter skal dere se menneskesønnen sitte ved kraftens høyre, og han skal komme i himmelens skyer.” Daniel så en lik en menneskesønn, komme med himmelens skyer, og gikk mot den gamle av dager. Jeg minner deg om alle disse skriftstedene for å vise deg, at Jesus Kristus har vært skjult i skyen, i denne brudetiden, eller denne hedningetiden, og han vil komme kledd i en sky, for å annonsere avslutningen av hedningenes tidshusholdning, i åp. 10:1, 5-6, Men jeg vil at du skal vite, at når han kommer i Daniel 12: 7, og annonserer 3 1/2 års stor trengsel over Israel som nasjon, så er han ikke kledd i noen sky lengere. Da er han sett i det fine hvite lin, det samme stoffert som Hans hustru er kledd med, i Joh. Åp. 19:8. Det viser oss at det er den samme Jesus som har tatt seg en brud, ut av hedningene, og er kledd i det fine hvite lin, og det blir nå åpenbart for jødene. Hvordan blir han åpenbart? Jo, av de to vitner som skal profetere for dem i 3 1/2 år, før den store

trengsel faller over dem. Det vil ikke være tid lengre for ham, å åpenbare seg i en sky, for jødene, når tiden kommer til dem at de skal få se hvem han er, dette skjer bare for hedningene og deres tid. De kan bare tro på Ham, etter det vitnesbyrd som de har hørt, av dem som har sett Ham åsyn til åsyn. Jødene var privilegert til å se Ham åsyn til åsyn, de vandret med ham, og talte med Ham. Men hedningene har vært nødt til å vandre med Ham i tro, mens han for dem har vært dekket av en sky, Himmelens skyer.

HVOR MEGET LENGERE?

La oss så gå tilbake til Dan 12:7, og forsøke å klare opp i noen misforståelser for de som ikke skjønner riktig det som har blitt fremlagt her. Merk dere nå denne engelen som er ovenfor vannene, over denne elven, kledd i det hvite linet, han svarer på et spørsmål som blir spurt av en av de andre englene, om de ting som Daniel hadde sett i visjonene. Daniels visjoner dekket et helt spekter av tid, og mange hendelser. Men vi vil nå konsentrere oss om de ting som handler om endetiden. Vers 1. i kap.12, taler om en vanskelig tid, vers 2, taler om en oppstandelse, vers 3, taler om de som har ledet de mange sjeler til rettferdighet, og vers 4, taler om hvor mange mennesker som vil fare frem og tilbake, og at kunnskapen skal bli stor. I dette 4, verset, blir også Daniel informert om å skrive opp disse ordene, og besegle bokrullen, for dens innhold skal ikke bli forstått før ved endens tid. Når han da hører alle disse tingene som blir forklart for ham, om oppfyllelsen av disse visjonene, så spør en av disse englene som sto ved siden av elven dette spørsmål. Hvor lenge vil det bli, før alle disse ting er skjedd? Husk nå, hans spørsmål inkluderer den tiden som også taler om fred, hvor mange sjeler skal vende seg om til rettferdighet, så vel som den vanskelige tiden. (Mange sjeler vil vende seg om til rettferdighet ved forkynnelsen og profetiene til de to profetene som vitner i åp.11.) Derfor når da hans svar kom, (fra engelen som sto ovenfor vannene) så ville det dekke alle disse hendelser som har vært nevnt. Men merk deg også, det ble ikke fortalt hvor lenge det skulle gå i relasjon til hele Guds plan om tid. Dette stemmer med Jesu ord, at intet menneske, uten Gud selv, kjenner den eksakte tid når denne tidsalder vil avsluttes. Engelen fortalte bare hvor mye lengere tid det ville gå til enden etter at HAN, ANTIKRIST, har fullført sin plan om å ta makten i fra det hellige folk. Hva slags hellig folk er det Han refererer til tror du? Det er jødene selvfølgelig. Når vil hans innbitte kamp mot jødene egentlig begynne? Den vil starte opp i midten av Daniels syttiende uke. Da er det

at Antikrist vil bryte den pakten som han har inngått med jødene. Dette vil forårsake at slaktofferet blir avskaffet igjen, og de to vitner blir drept. Han vil da sette seg selv i deres tempel og utgi seg selv for å være Gud. (Dan.9:27, Åp. 11:7. 2.Tess. 2:4.) Da er det at KVINNEN, (den åndelige del av Israel, men ikke de 144.000 de er utenom denne delen) vil fly ut i ørkenen, til det sted som Gud har gjort klar for henne, et sted hvor hun kan være beskyttet og vaktet gjennom hele denne perioden på 3 ½ år, under den store trengsel. (åp. 12:6, 14.) og da er det at de 144.000 tjenerne som hadde blitt besejlet med den Hellige Ånds dåp (åp. 7:3-8,) vil spre seg, og dra ut til de nasjoner som de har kommet fra, mens de var ute blant hedningene, og de vil da forkynne et evig evangelium. (åp. 14: 6) og de vil advare sine felles brødre, i henhold til kjødet, og de dårlige jomfruer, som ble tilbake blant hedningene, om at de ikke må tilbede dyret, og heller ikke ha noe å gjøre med avbildningen eller etterligningen av dette dyret, ellers vil de komme til å forgå under den vrede som Gud skal tømme ut over dem som gjør slikt. Åp.14:7-11. Vi har ikke plass nok i dette budskapet til å beskrive dette til fulle. Det som vi her nevner står i andre artikkelser bedre forklart, under emner som omhandler nettopp denne siden av skriften.

FRA HELE VERDEN TIL ISRAEL.

Vel, på svaret fra denne Engels spørsmål, om hvor lenge det skal gå før enden på disse tingene skal bli, sa han. Denne Engelen løftet sine hender og svor ved Ham som lever i all Evighet, (Denne Engelen talte til Abraham, da han var i ferd med å ofre sin sønn, Isak. Og han svor ved seg selv til Abraham, det løfte om å velsigne ham, og Apostelen Paulus tok dette for seg i Hebreerbrevet 6:13, og viste at det egentlig var Gud, som svor ved seg selv til Abraham.) at det skulle gå en tid, tider og en halv tid, 3 ½ år, etter at antikrist har iverksatt sin krigføring mot det hellige folk, jødene. Daniel hadde hørt, men ikke forstått svaret, så han sier til Engelen, (vers 8.) Å, min Herre, hva skal enden på disse ting være? (hold deg nå bare her i Daniel 12, og la meg komme tilbake til det etter at jeg har vist deg noe annet også, før det forlater mitt sinn.) Jeg går rett tilbake til åp.10:1-3, og etterpå tilbake til Dan. 12:7, for å vise deg noe som fremkommer klart i disse to kapitlene. I åp.10, hvor denne mektige Engelen står der med sin høyre fot på havet, og den venstre på jorden, så representerer dette et universalt bilde. Det viser at hans

annonsering har en universal virkning. Hvorfor? Fordi at denne bruden, som kommer ut av hedningetiden, har kommet fra alle nasjoner under himmelen. Hun inkluderer mennesker fra alle raser og skikker. Det er mennesker som har lagt alle sine egne ideer og tradisjoner til side, for å kunne motta en sann åpenbaring fra Herren. Og de har fulgt ham til omvendelse, og dåp i hans navn. Det er for det levende element av dette brudefolket, (som fremdeles er universalt) at disse syv tordner vil lyde med sine røster. Og deres røster vil begynne å tale etter at denne mektige Engel har ropt med en høy røst. Han proklamerer da at tiden har runnet ut for hedningene. Når vi nå kommer tilbake til Dan. 12:7, så finner vi den samme Engelen (han er identifisert til å være den samme Engel, ved det faktum at han sverger ved Ham som lever i all evighet) står over vannene, over elven, et spesielt geografiske sted. Her står han ikke med en fot på havet og en på jorden, som i åp. 10. Dette viser oss hvor han skal befinne seg, og hvem han skal vende seg til, etter at han har avsluttet tiden for hedningene. Han taler til Daniel, og om hans folk, og Daniels folk er jødene. Så her ser vi at han forlater sin universale posisjon, hvor han var kledd i en sky, og går over til å åpenbare seg for Daniels folk. Og da er han kledd i det hvite lin. Husk at Daniels visjon avsluttes ved denne tids ende, hvor Jesus skal komme å sette i stand tusenårsrikets regjering, hvor lov skal utgå fra Davids trone i Jerusalem.

DAGER. 1290 DAGER. 1335 DAGER.

Vi skal nå komme tilbake til hva Engelen sa til Daniel, da han spurte, ”hva skal enden, eller tegnet på enden av disse ting være? ”Da sa Engelen, gå du din vei, Daniel, for disse ord skal være forsegleet inntil endens tid.” Merk deg vers 10. Nå. ”Mange skal bli rensset, og prøvet, og gjort hvite, (her taler han om Daniels folk som vil komme til å finne sin plass i Guds plan om gjenløsningen) men de onde skal fortsette i sin ondskap, og ingen av de onde skal kunne forstå det,” (dette er de politisk sinnede mennesker, de materialistiske jøder som kommer til å selge seg til antikrist. Disse kan ikke forstå det budskapet som de to vitner bringer frem, for disse vitner kommer til å tale om åndelige ting. De onde mennesker blant hedningene vil heller ikke kunne forstå det budskapet som disse syv tordenrøster skal bringe frem, for disse syv mennene vil kun tale i et åndelig språk som alene Jesu Kristi brud vil forstå.) ”Men de forstandige skal forstå det. Vers 11. Og fra den tid da det daglige offer skal bli tatt bort, og vederstyggelighetens ødelegger stiller seg frem, (det er i midten av denne uken i Daniels profetiske syttiende uke) så skal det

gå et tusen to hundre og nitti dager.” Noen mennesker leser disse versene, og tenker at, her må det være motsetninger i skriften, fordi det gies da visselig et tillegg på 30 dager mere enn det som var gitt til antikrist. Dette vil definitivt være en periode hvor Guds vrede bli utløst over den onde menneskehet, ved avslutningen av de 1260 dager som er den store trengsel. Jeg vil understreke dette ved å ta dere til Jesu ord i Matt. 24:20-30, og så la dere gå videre til Åp. 19: 11-21, og der kan dere lese hva som hender når han kommer tilbake til jord, med makt og meget herlighet. Vi leser Matt.24, for å vise dere når han kommer tilbake. Merk dere ordene i vers 29. ”Straks etter den store trengsel, (dette er de 1260 dager eller 3 ½ år, det er den profetiske kalender fra Åp. 12:6, hvor kvinnen flyr fra den vrede som dyret skal utøse over henne) skal solen bli formørket, og månen skal ikke gi sitt skinn, og stjernene skal falle ned fra himmelen, og himmelens krefter skal rokkes:”

Vær sikker på at du får tak i ordlyden her i disse versene, ellers vil du ikke være i stand til å telle de ekstra dagene som Daniel nevner. Vi vet fra skriften ellers, at antikrist skal ha sinne fulle 1260 dager, ut fra den tilmålte del som er gitt ham, fra han bryter pakten med Israel i midten av uken, og frem til at Guds vrede skal begynne å utøses over ham. Dette er den periode som er referert til som den store trengsel. Det er en tid i vanskeligheter for et lite folk i henhold til Daniel 12: 1, Det verset som vi da har i Matt.24: 29, taler om den tid da Jesus kommer tilbake til jorden igjen, og det forteller oss at det vil bli øyeblikkelig etter denne store trengsel. Når han så kommer tilbake, så vil det være en tid at Guds vrede skal være utløst over jorden, og denne onde slekt. Og naturlig sett så vil nok også dette ha et lite tidsintervall. Når du leser Dan. 12:12, så vil du kunne avdekke at det finnes enda 45 dager tillagt de 1290 dagene, og da har vi til sammen 1335 dager, fra midten av uken og frem til dem som da måtte være igjen i live. Disse vil da befinne seg i tusenårsriket, sammen med Kristus, på Davids trone. Så det er fremdeles ikke noen grunn til å slå alarm mot skriften, for det vil fremdeles være nødvendig å få rensset templet, og alteret, og alt det andre som har blitt tilsmusset av antikrist og hans dyresystem. Daniel sier i vers 12, ”Salig er den som bier og kommer til 1335 dager” Det er fremdeles denne Engelen som taler med Daniel, og han sier, ”Men gå du Daniel din vei til ende, for du skal hvile, og få din del ved avslutningen av disse dager.” Det vil naturligvis bli i tusenårsriket, etter at alt det som Daniel har sett i sine visjoner har hendt.

BRUD DU MÅ VITE.

Brødre og søstre, hør på meg, jeg går ikke inn i alle disse detaljene bare for å fylle opp plass i dette budskapet. Nei, jeg tror tiden er kommet dit hen, at den sanne Jesu Kristi brud må vite hva som er på gang, og da for at hun skal kunne forstå og gjøre seg rede når disse syv tordenrøster kommer på scenen. Hun må få disse tordnene på plass i sitt bilde. Du kan bare ikke ha denne Engel ropende i kap. 10, om at nådetiden er slutt for hedningene, i over 19 år, før at disse basunenglene i kap. 8, skal begynne å arbeide med de to vitnene som skal starte opp Daniels syttiende uke for jødene. Jeg tror de fleste av dere forstår hva jeg mener her. Når tiden er inne til at Gud skal starte opp arbeidet med jødene igjen, så vil Jesus åpne opp det syvende segl, og åp. 8:1, trer i kraft. Det bringer en stillhet i himmelen i en halv time. Det neste som da skal oppfylles er kap.10. 16, som er avslutningsfasen for hedningene. Og når det skjer, så er basunenglene i kap. 8:2-13, klare til å ta fatt med sin tjeneste. Dette er selve startgropen for Israel. Med andre ord, når åp. 10:6, er oppfylt, så vil den samme engel som annonserte avslutningen for hedningenes tid, vende seg om til jødene for å oppfylle Dan.12. Da er han ikke lengere i sin universelle posisjon, med en fot på havet og en fot på jorden. Da er han å finne på et geografisk sted, hvor han annonserer tiden for Israel, for en nasjon. Jeg håper at dette virker klart for deg. Det vil kunne rydde bort en masse spindelvev, dersom du kunne se dette klart. Hovedtingen ved å studere disse profetiske skriftstedene, er å kunne legge merke til nøklene til dem slik at de kan åpne seg for oss.

DEN HIMMELSKE TRONE.

La oss så gå tilbake til Åp.4, og ta opp tråden videre. i vers 3, gir Johannes en beskrivelse av den som han så sitte på tronen. Så i vers 4, sier han, og rundt tronene var det plassert 24 stoler, og på disse stolene så jeg 24 eldste sitte. Du vil senere kunne se at disse 24 eldste spiller en rolle i det som Johannes ser og hører. De var kledd i hvite klær. De hadde kroner av gull på sine hoder. Det var et veldig syn for en slik jordisk mann å kunne skue. Den tronen som han beskuet, var ikke bare en ordinært utseende stol. Den ville være mere lik, hva jeg vil si, en stor plattform, med en stor trone i sentrum av den. Poenget her er dog, at denne plattformen, og alt det andre utgjorde hele denne tronen, og rundt denne tronen, eller plattformen, var det 24 seter, og på hvert sete så han noen sitte, som var kledd i hvite kledninger, med gullkroner på sine hoder. Han så en sjø av glass foran tronen, som så ut som krystall, og

midt i tronen, og rundt om tronen, så han fire livsvesener, fulle av øyne foran og bak. Disse livsvesener representerer legemliggjørelsen av Guds kraft som vokter tronen og de hendelser som foregår midt i tronen. Legg merke til denne store utlegning av Guds herlighet og majestet i den Herre Jesus Kristus, som en gang vandret på jord blant menneskene, men nå er blitt tatt opp, og er nå i sentrum av det hele. Han er kledd med en regnbue, han sitter der kledd som en yppersteprest, med autoritet til å tale, som Elohim. Dette bildet går nøyaktig inn i Matt 28: 18, når Jesus taler til sine disipler, der sier han, ” Meg er gitt all makt i himmel og på jord.” Med andre ord, Han er ikledd all autoritet fra Elohim, og Johannes får lov å se alt dette i sine visjoner. Mens Johannes da ser på alt dette, så blir han oppmerksom på noe spesielle hendelser. Åp. 4: 5, ” og ut av tronen kom der lyn, tordner, og røster.” Hvor skjedde da dette ? Det kom fra sentrum av tronen. Det lar oss vite at hva han enn hørte, så hadde det sin opprinnelse fra tronene. Med dette i tankene, når vi nå studerer resten av åpenbaringsboken, så la oss huske, at hvor enn en røst eller røster blir uttalt, så vil befalingen av denne røsten komme fra Guds trone, og der sitter den Herre Jesus Kristus. Ikke noe menneske kan tale noen sannhet, uten at det har sitt opphav i Guds trone.

Vi tar her for oss ting som du ikke vil kunne finne i Bibelens blader. Og de kommer heller ikke fra noen Bibelskole, eller fra seminarer. Forsøk ikke og fortelle meg at Gud ikke vet hva som står skrevet i Bibelens blader. Han er en for alltid nærværende Gud, som er i stand til å tale til sitt folk til alle tider. Han er bare begrenset ved spesielle prinsipper, som han selv har etablert, gjennom tid og forkunnskap. Disse tordner og lyn, lar oss få vite hva Gud kommer til å tale. Og hva enn som kommer av røster, så vil det alt komme fra Guds trone.

HVEM ER VERDIG?

Vi går da videre til det 5. Kapittel, og her får Johannes se noe som skjer i himmelen. ”Og jeg så i Hans høyre hånd, han som satt på tronen, at han hadde en bokrull, skrevet innvendig og utvendig, og forseglet med syv segl. Og jeg så en stor Engel (og merk deg her ordet røst,) som ropte med en høy røst.” Her høres altså en mektig Engels røst, og hans autoritet kommer ut fra tronen, som inneholder alle lyn, røster, og tordner, ja alt skal utgå fra denne trone. Johannes kunne ha hørt hundreder av røster der, men det lar oss vite, at når tordnene taler, så vil det budskapet de bærer ut, være kanalisert til sine respektive kar som Gud har utvalgt til å tale

igjennom. Her taler denne veldige engelen med en høy røst, ”Hvem er verdig til å åpne bokrullen, og å løse seglene på den.” Brødre og søstre, her forandrer scenen seg. Johannes begynner med en gang å se seg om etter den som skulle være verdig til å løse seglene. Hvordan ville du ha følt det i en slik situasjon? Hva ville din reaksjon ha vært? Der var han, han så denne himmelske scenen utspille seg, og han hørte disse ting, han var bare en liten jordisk skapning hvis legeme var etterlatt der nede mellom klippene på øya, mens han selv var løftet opp til himlene for å høre og se disse tingene. Forsøk å tenk deg tanken. Når da Johannes hører denne mektige Engelen utbasunere dette, ”Hvem er verdig,” så ser han i alle retninger, han ser kanskje en vakker engel stå der som kanskje kunne ha vært verdig, men det er ingen av dem som foretar seg noen bevegelser, så til slutt begynner Johannes å gråte. Han sier selv, ”Og jeg gråt meget, fordi ingen var funnet verdig til å åpne bokrullen, eller seglene på den.” Merk deg så hva som skjer her. Det er ikke en engel som kommer bort og taler til ham, men en av de eldste kommer bort og sier, ”Gråt ikke, for se løven av juda stamme, Davids rotskudd og ætt har seiret og kan åpne de syv segl på boken.” Vi vet selvfølgelig hvem løven av juda stamme er. Det er den Herre Jesus Kristus, den jødiske Messias. Ikke sant? Denne eldste fortalte Johannes at Han, Jesus Kristus, har seiret og kan åpne boken og løse de syv segl på den.

Når gjorde Han det? Jo for 2000 år siden da han som et offerlam gav sitt liv på Guds alter for denne tapte menneskehets synder. Hvor er han nå, når han blir sett i denne visjonen? Han sitter midt i tronen med denne bokrullen i sin høyre hånd. Dette har vært hans posisjon i nesten 2000. År, mens han har vært i forbønn for dem som er oppskrevet i denne lille bokrullen. I denne bokrullen finnes alle de navn som i det hele tatt vil bli akseptert gjennom Guds gjeløsningsplan. Og Jesus ber for dem mens denne bokrullen enda er beseget. Når så det syvende segl brytes så vil hans forbedende tjeneste være over. Han vil da forlate nådestolen, og det vil ikke være mere nåde for oss hedninger. Vel la oss tenke på dette. Løven av juda stamme har seiret, og når han seiret, så var det ikke som noen løve. Det gjorde han som et lam. Så det er på det grunnlag, at han ofret seg som et lam, som gjør ham verdig. Se nå på vers 6. ”Og jeg så midt i mellom tronen og de fire livsvesner og de eldste et lam stå der, likesom slaktet, og hadde syv horn og syv øyne, det er de syv Guds ånder som er sendt ut over Jorden”.

JESUS ER LAMMET.

Venner, hør på meg! Her er det at vi må være åndelige. Dette er et symbolsk språk. Det finnes ingen naturlig løve, og heller ikke noe naturlig lam, og særlig ikke noe lam med syv horn og syv øyne. Dette skulle være klart. Husk at dette bildet er fremstilt slik for Johannes, for å fortelle hva Jesus egentlig representerte i sine forskjellige tjenester, som han bar vitnesbyrd om. Så når vi leser disse versene her, så hold dine øyne på Jesus hele tiden. Han er den som er plassert midt i tronen. Han vil aldri flytte seg fra denne posisjonen en eneste bit. Men når Johannes ser dette panorama, så er hans øyne fremdeles rettet mot Jesus. Han ser dette dyret komme frem å ta bokrullen ut av Jesu hender, Han som sitter på tronen. Kan du forstå nå, hvorfor det hele må tre frem på en slik symbolsk måte? Jesus satt der på tronen og holdt på bokrullen, og der var han en forbeder, men det var som offerlam at han seiret, derfor lignelsen som et lam i denne visjonen. Og det var som lam, at han ble funnet verdig til å åpne bokrullen. Men egentlig så forble bokrullen i Jesu hender, og den vil fortsette å være der til hedningenes ende. Vers 7. ”og det kom og tok den av hans hånd som satt på tronen. Og da det tok boken, falt de fire livsvesner og de fireogtyve eldste ned for lammet, hver med sin harpe, og med gullskåler fulle av røkelse, som er de helliges bønner. Og de synger en ny sang og sier, verdig er du til å ta boken, og åpne seglene på den.” (Merk deg her, for dette identifiserer hvem det er som tar denne boken, av den som sitter på tronen). ”Og åpne seglene på den, fordi du ble slaktet, og med ditt blod kjøpte oss til Gud av hver stamme, tunge, folk, og ætt, og gjorde dem til et kongerike og til prester for vår Gud, og de skal være konger på jorden.”

Dette ble sunget som en sang til lammet, når han kom og tok den lille bokrullen og åpnet seglene på den. Men venner, vi vet jo alle sammen, at Jesus ikke så ut som noe lam, da han hang der på korset, med blodet rennende fra sin side. Han var en mann da, men disse forskjellige beskrivelser av Ham kaller til oppmerksomhet de forskjellige stadier av menneskehetens forløsningsprosess. Det forteller oss hvordan denne Gud mannen var, og er, og om alt det vi trenger. Som jeg har sagt det før, vi synger dette lille koret, Han er alt jeg trenger, og det er den absolutte sannhet. Vi trenger ikke noen annen gud, eller støtte å lene oss på, foruten Ham. Men jeg undrer mange ganger om vi virkelig har denne forvissning dypt ned i vår Ånd, slik at vi kan hvile i det i alle situasjoner?

Husk nå brødre, og søstre, det var Jesus som brøt disse seglene i året 1963. Broder Branham var bare det jordiske leirkar, som disse åpenbaringer ble kanalisert gjennom. Gud er aldri uten ett kar, til å åpenbare seg gjennom, til denne menneskeheten. Derfor er det at jeg sier, at det uten tvil i min sjel, i dag finnes to jødiske menn levende, som Gud en dag vil komme til å salve med Elias, og Moses' ånd, for å oppfylle åp. 11:1-8, når dagen kommer. Og ved det samme tegn så tror jeg at det finnes syv åndsfulle menn, et eller annet sted ute i denne verden, i dag, som Gud er i ferd med og i standsette, for å oppfylle Åp. 10: 3, når tiden er inne for Jesu Kristi brud, at hun skal høre disse syv tordner. Noen vil kanskje si meg, bro. Jackson, jeg tror det bare ikke slik. Da vil jeg si: Det er ditt privilegium, men vi legger i grunnen mere enn nok grunnlag her til å underbygge denne tanke. Den er Bibelsk. Så hvis grunnen til din motstand bare kommer av stolthet og stahet, eller det skulle være at du ikke har nok lengsel til å se det denne veien, så er det kanskje grunn til å tvile på at du i det hele tatt kommer til å høre disse tordner, når de skal tale med sine røster, FOR TALE SKAL DE.

Vi kommer til å gå inn i store detaljer videre her, og vi skal peke ut de singulære og flertalls former som vi tror kan bli brukt som nøkler til å avdekke disse mysteriene. Vi tror også at de som har øre til å høre med, de vil høre, og de vil være rede når Jesus kommer for å hente sin gjeløste brud.

LAMMET ER VERDIG.

Det var de fire livsvesner og de 24. Eldste som sang lammets sang, om at Han var verdig til å åpne bokrullen, men jeg vil at du skal merke deg vers 11, her i det .5. kap. ”Og se, jeg hørte en røst (singel) av mange engler omkring tronen, og livsvesnene og de eldste, og tallet på dem var ti tusen ganger ti tusen, og tusen ganger tusen, som sa med en høy røst. (SINGULÆR) verdig er lammet som var slaktet til å få makt, rikdom, visdom, styrke, ære, herlighet og velsignelse.” La meg teste deg litt her. Fikk du tak i hva jeg sa her, at hvorfor er ordet røst her brukt i entallsform, når det egentlig tales om så mange engler? Jo, det er fordi de alle sa de samme ting, unisont. Det hørtes ut som en veldig røst. Det skulle være nok til å få en hver til å skjelve. Hvem var det de gav ære til? Jesus selvfølgelig. Men de gav Ham all ære på det grunnlag at han gav seg selv som et offerlam for denne jorden. Han var det fullkomne offerlam, uten flekk eller lyte. Venner, dette er et vidunderlig bilde på,

når Gud trekker sløret tilbake og lar oss få se, ved åpenbaring hvordan han, den selv samme Gud, som skapte alle ting, inkarnerte seg i et menneskelig legeme, og gjennom en tjeneste som Guds sønn utarbeidet i fullkommenhet hver eneste fase i vår forløsningesprosess.

Han tok alle våre synder på seg, og led på korset, gikk ned i jordens lavere deler, og seiret over døden, og helvete, og graven, og så for han opp til Himmelen for å sitte som den høyeste av dem alle. Halleluja! Hvilken forløsning. Hva kan vi annet gjøre, enn å prise Ham? Han er i sannhet verd all pris.

SEGLENE BRYTES.

La oss gå videre ned til kap.6. og dette bringer oss til den tid at lammet skal begynne å bryte seglene. Hvem er det som bryter seglene? Det er Jesus Kristus, mens han enda sitter på nådestolen, mens han enda er yppersteprest. Vers.1, "Og jeg så lammet (som er Jesus Kristus) åpnet et av seglene, og jeg hørte et av de fire livsvesner si som med tordenrøst, kom og se." Røsten av dette livsvesnet lød som en torden. Det var mange av dere her i Faith Assembly som satt der i Branham tabernaklet og hørte disse budskapene, av budbæreren til denne tidsalder, når han forkynte om seglene. Dere hørte ham si med deres egne ører, og andre kan lese det i disse bøkene som er utgitt om emnet, at når det første seglet ble åpnet, så hørte Johannes at det tordnet. Men det var bare en torden som lød. Hva betød det? Det betød at Gud talte, og det var ikke bare noe bråk, men distinkt tale. Du kan lese hvordan denne profetbudbærer selv opplevde det. Jeg hørte ikke denne tordenen, og det gjorde heller ikke du eller noen andre. Men dette var måten Gud talte til bro. Branham på. Gud talte spesielt til ham. Hvordan? Gjennom åpenbaring, så viste Gud ham ting som var skrevet i Bibelen, men som ikke noen mennesker forsto opp til denne tid. Tordenen identifiserer at Gud taler, men merk dere at det var ikke noen flere tordner som lød sammen med åpningen av de andre seglene, som ble åpenbart på den tid. Det var heller ikke nødvendig, en torden var nok til å identifisere den som talte, og han gav bro. Branham åpenbaringen av de første seks seglene, slik at de kunne bli gjort kjent for menigheten. Når han da var ved avslutningen av den serien som han preket over, så sa han; når seglene begynte å åpnes så hørtes det en tordenrøst, men når det syvende seglet ble åpnet og vi skal se ham (den Herre Jesus Kristus i engels form) stå på jorden, så blir det syv forskjellige tordenrøster. Den ene rett etter den andre. Med andre ord,

dette var annerledes enn den tordenen som ble hørt når seglene begynte å åpnes. Brødre og søstre uansett hva mange av disse predikantene forsøker å fortelle gjennom sine læresetninger, om at disse syv tordnene er selve åpenbaringen av de syv segl, så tro ikke det et eneste øyeblikk. For det er ikke slik. De har bare ikke hørt det rett. De leser ikke en gang sin Bibel rett, ellers ville de ha visst bedre. Det er grunnen til at jeg har tatt så meget tid som jeg har gjort, for å behandle dette budskapet best mulig. Jeg vil få uttrykket røst, og også røster riktig forklart, slik at det kan sees i sin rette sammenheng i skriften. Jeg er ikke så meget bekymret over hva mange av disse kjødelig sinnede personer har å si om dette budskapet, selv om de kaller seg predikanter, for de kan i alle fall ikke fortolke det på noen annen måte enn den kjødelige, samme hva vi sier. Det lar meg bare vite at den sanne åpenbaring av disse ting bare tilhører Jesu Kristi brud. Priset være Herren for det. Jeg er så glad for at Jesus taler til sitt folk. Det er alle disse kjødelige lærerne som ikke kan høre fra Gud selv, som driver så mange mennesker bort fra den sanne kurs. I vers 6, hører Johannes en røst si noe. Og i vers 7, når det fjerde seglet blir åpnet så ser vi uttrykket røst igjen. Vers 7, ”og da det åpnet det fjerde segl, hørte jeg røsten av det fjerde livsvesen som sa, kom og se.” Du vil kunne merke deg at det er ett av de fire livsvesner som utfører talen. Men det er meget klart, at dette ikke er figurativt språk. Det er en spesifikk stemme, og den taler direkte til Johannes. Johannes står der, i ånden, og ser disse tingene skje, og han hører en røst som taler til seg. Hestene er symbolske, men den røsten som Johannes hører er en virkelig stemme. Som vi tidligere sa, ordet røst, peker alltid mot at Gud taler, eller engler som taler, eller røsten av en mann eller et livsvesen. Det ble ikke sagt livsvesen siste gang, men hensikten er denne at røsten er hørbar, og ikke figurative. Dyr er symbolske, for dyr taler ikke.

GUDS SEGL.

La oss så gå videre til det 7. Kap. De første 8 versene oppfyller Guds plan for nasjonen Israel like ved begynnelsen av Daniel syttiende uke. I det minste er denne hendelse et tegn på at engelen er i ferd med å vise seg. Vers. 1, ”Og etter disse ting så jeg fire engler som sto på jordens fire hjørner, og holdt jordens fire vinder, for at det ikke skulle blåse noen vind over jorden eller over havet, eller over noe tre. Og jeg så en annen engel, som steg opp fra solens oppgang og hadde den levende Guds segl, og han ropte med høy røst til de fire engler som det var gitt å skade jorden og havet og sa, skad ikke jorden eller havet eller trærne før vi har satt innsegl

på vår Guds tjenere i deres panner!” Brødre og søstre, vi vet alle at dersom vi stiller oss opp ute i det fri, og ser opp imot øst og plutselig ser en engel komme over horisonten mot jorden, så ville det vel se ut som om han steg, ville det ikke? Det er grunnen til at Johannes så ham, som om hans steg. Det han egentlig ser, er denne engelen som har voktet over evangeliet om Jesus Kristus, helt fra den dagen han forlot Jerusalem der i den første tiden, da apostlene begynte å ta evangeliet ut til hedningene, og helt frem til denne dag. Denne engel har vært med evangeliets utspredning, hele tiden etter som den spredde seg ut over Europa, og stått ved det gjennom den mørke tidsalder, og ført det videre frem i den nye verden. Evangeliet kom til Amerika, og Canada, og siden reformasjonen, har det vært med rundt over hele verden, med misjonærene. Men denne engelen har vært satt som en vokter over den sanne åpenbaring som evangeliet inneholder, og nå ser Johannes ham etter at sannheten er blitt restaurert tilbake i evangeliet, og det er nå klart til å vende tilbake til Israel. Det kunne ikke vende tilbake til jødene før sannheten var restaurerte tilbake til sin originale form, slik som det forlot landet for 1900 år siden. Når Johannes ser Ham, så tar han evangeliet hjem, gjennom disse to vitnene (profetene i åp.11.) Han kunne ikke ta det med tilbake til jødene, før det var restaurert tilbake til sin originale form. Nå hører Johannes ham rope med en høy røst, skad ikke jorden eller sjøen eller noe tre, før vi har beseget alle Guds tjenere med et innsegl i deres panner.

Johannes sier at denne engelen hadde den levende Gud segl? Og det er ikke noe annet enn dåpen i den Hellige Ånd. Han går nå rett tilbake til den jødiske nasjon slik at de kan motta en ekte dåp i den Hellige ånd, slik at de kan komme til kunnskap om hvem Jesus Kristus er, og at nettopp Han, er deres lenge etterlengtede Messias. Når du forbinder dette med kap.14 i Åp. Så ser du resultatene, for der finner du de 144.000. jøder som har sin fars navn skrevet i pannen. Vi vet at dette navnet er Jesus, for Jesus, lammet, sa at han skulle komme i sin faders navn. Han åpenbarte faderens navn til alle dem som faderen hadde gitt ham ut av denne verden, og han har beholdt dem i faderens navn.

Vi taler her om at evangeliet er i ferd med å bli restaurert tilbake til sin originale form, og noen mennesker forstår ikke egentlig hva vi mener med det. For disse vil jeg si dette, at denne engelen ville aldri tillate å vende evangeliet tilbake til jødene før det var helt fritt for spor av treenighetslære. Det må være et EN GUD budskap, og at dåpen må skje i

den Herre Jesu Kristi navn, og at dåpen i den Hellige ånd er gjenkjennelsens tegn eller seglet for Gud, for at denne engel vil tillate evangeliet å vende hjem igjen. Men når tiden er inne, at kap.7 skal oppfylles, da vil denne engelen bli hørt i det den ber disse fire englene om å holde tilbake konfliktvindene i denne verden, inntil vi (flertallsform) har satt vårt innsegl på vår Guds tjener, i deres panner. Denne engelen kommer til å arbeide med disse to profetene inntil de har sett 144.000 jødiske menn motta dåpen i den Hellige Ånd. Som vi allerede har sagt, mens disse to vitnene er opptatte med å forkynne og profetere, i den hensikt å kalle ut de 144.000, så vil det også være andre som hører, og tror, og mottar den Hellige ånd, men de vil tilbringe de siste 3 ½ år av Daniels 70 ende uke, skjult fra dyret. Men de 144.000 menn vil gå ut til sine brødre ute i verden, og forkynne et evig evangelium. Åp. 14:6, Dette verset sier at engelen hadde et evig evangelium å forkynne til dem som bodde på jorden, av alle folk, tunger og ætter. Men både dere og jeg vet, at engelen vil ikke utføre forkynnelsen. Hvem vil da foreta forkynnelsen? Jo de 144.000.

EN STOR SKARE.

La oss så se på vers 9, i dette 7. Kap. Johannes sier, ”Deretter så jeg, og se, en stor skare, som ingen kunne telle, av alle ætter og stammer og folk og tunger, som sto for tronen og for lammet, kledd i lange hvite kjortler, og med palmegrener i sine hender. Og de ropte med høy røst og sa, frelsen tilhører vår Gud, han som sitter på tronen, og lammet.”” Det vi her har, er en stor skaper som roper ut. Men røster er igjen brukt i entallsform, og grunnen er den samme. Det er den unisone røst. De roper alle sammen ut de samme ting, til samme tid. Alle englene og de 24 eldste, og de fire livsvesner står der rundt tronen, og de faller ned på sitt ansikt og tilber Gud. Men merk deg her, hvem er det som taler til Johannes. Derfor sier jeg, hold et lite øye på disse eldste. Vers 13, ”og en av de eldste tok til orde og sa til meg: Disse som er kledd i de lange hvite kjortler, hvem er de, og hvor kommer de fra.” Denne eldste spør Johannes om hvem disse er, og hvor de kommer fra, men Johannes visste ikke det så han vender bare spørsmålet tilbake til ham og sier, ”sir”, (på norsk Herre) du vet det.” Det er det samme som å si, jeg vet ikke, men du vet det, så du kan fortelle meg det. Dette er det eneste stedet hvor du vil finne uttrykket ”sir”, brukt men det viser at den røsten som taler til Johannes ikke er Guds, i denne samtalen, det er heller ikke røsten av en engel. Du vil også merke deg her, at Johannes ikke faller ned for å tilbede, men i

stedet kaller han ham for ”sir”, og sier til ham, fortell meg det du. Venner, jeg har sagt dette før. Disse eldste vil måtte være patriarkene og apostlene, som er forløst blant menneskene. slik er det Gud setter opp sin teokratiske regjering. Ordet eldste er brukt for å fortelle om noen som er satt i posisjon, eller autoritet, for igjen å representere andre som er i en høyere posisjon. Johannes talte til ham, akkurat som om det skulle vært til den amerikanske president. Han kaller ham ”sir”, han respekterer hans autoritet. Du vil ikke finne andre steder i Bibelen hvor en profet eller noen andre refererer til en engel ved å si ”Sir”. Dette er ord uttalt til en likeverdig mann. Venner, jeg forstår at noen av dere vil si dette er motsigende, å la Johannes få se de tolv patriarkene og de tolv apostler, når han selv skulle være en av dem. Men la nå ikke dette gi deg problemer. Husk, Johannes er løftet i Ånden inn i fremtiden. Han så også sitt eget navn skrevet på en av de tolv grunnsteiner i den nye stad, Åp.21:14, mens han så inn i fremtiden. Han så like inn i tusenårsriket, hvor de tolv patriarkene satt på tronen, og de tolv apostlene som tok det som Gud hadde gjort gjennom de tolv stammer, og gjennom Jesu ord, og presenterte det for menneskeheten. I den første menighetstid er de der for tronen og representerer alle dem som trodde deres vitnesbyrd. At Johannes ser seg selv, som en av de eldste, skulle ikke være så rart. Bare tenk dere dersom Gud skulle ta dere opp, og føre dere noen tusen år inn i fremtiden, så ville nok også dere finne dere selv igjen, i det dere gjøre et eller annet. Forstår dere?

Venner, det er en hel del mere som jeg skulle ønske å få med i dette budskapet, men det skal vi ta med i den neste artikkel som blir utgitt. Da skal vi gå inn i kap.8, og vise dere hva disse to vitnene skal gjøre, når Daniels 70 ende uke begynner for jødene. Vi skal også ta for oss litt mere av det Johannes så og hørte, for jeg tror at dette er en nøkkel til løsning av mange forvirrende tanker som har dukket opp blant dem som forsøker å etterfølge profetens budskap. Menn stamper mot veggen i sine forsøk på å finne det budskapet som de syv tordner inneholder, av det bro. Branham forkynte, når de heller skulle brukt sin tid til å forstå hva de syv tordner er. Dersom vi vet hva de syv tordner er, så vil vi bedre kunne gripe røstene når de begynner å tale. I mellomtiden, må vi alle beholde en positiv lengsel til Gud, og la Gud få virke med sin fullkommengjørlese i våre liv, slik som han ser at det er nødvendig for oss. Del to kommer i neste artikkel, Striden Nr. 13.

Tidligere utgivelser av Striden.

1. *Satans test og fall. "Prehistorien."*
2. *De to trær i Edens have.*
3. *Daniels 70 uker. 1.*
4. *Daniels 70 uker. 2.*
5. *Daniels 70 uker. 3.*
6. *Født på ny.*
7. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 1.*
8. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 2.*
9. *Helvetet er ikke evig.*
10. *Ekteskap og skilsmisse.*
11. *Hellighet eller tradisjoner.*
12. *De syv tordenrøster. 1.*
13. *De syv tordenrøster. 2.*
14. *Opprykkelsen.*
15. *Det nye Jerusalem.*
16. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 1.*
17. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 2.*
18. *Når Gud blir helliget. "Esekiel krigen."*
19. *Guddommelig helbredelse. 1.*
20. *Guddommelig helbredelse. 2.*
21. *Guddommelig helbredelse. 3.*
22. *Først atskillelse, så fullkommengjørelse.*
23. *Hvorfor de ikke har olje. "Matt.25:1-13."*
24. *Tusenårs riket. "Millenium."*
25. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 1.*
26. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 2.*
27. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 3.*
28. *Det evige evangeliet. "De 144.000."*
29. *Hemmeligheten med kvinnen i åpenbaringen 12.*
30. *Kronologien i Johannes Åpenbaring. 1.*
31. *Kronologien i Johannes Åpenbaring. 2.*
32. *I Guds lignelse. "Image."*

33. *De tre veer.*
34. *Kongenes Konge, Herrenes Herre.*
35. *Mat i rette tid. 1.*
36. *Mat i rette tid. 2.*
37. *Mat i rette tid. 3.*
38. *Fra Azusa street til nå. 1.*
39. *Fra Azusa street til nå. 2.*
40. *Fra Azusa street til nå. 3.*
41. *Brudens salvelse. 1.*
42. *Brudens salvelse. 2.*
43. *Brudens salvelse. 3.*

Venneflokken i Verdal

Matt 24:28 "Der hvor åtselet er, der skal ørnene samles."

Åp 4:7 "Det første livsvesen er likt en løve, det andre livsvesen er likt en okse, det tredje livsvesen har ansikt som på et menneske, og det fjerde livsvesen er likt en ørn i flukt."